

7e Jaargang
 Nummer 61
 December 1984

hei & wei

dorpsblad voor Blaricum

Prettige Kerstdagen

en een

Gelukkig Nieuwjaar

Deze vijfkleurendruk is een Kerstattentie, aangeboden door Hei & Wei-drukken J. van Gestel & Zn. B.V.

Foto: H. J. de Koning

spoedig volgende 'Ja hier' van de andere kant van de heg waren de stukken vlot doorgegeven. Toch wat tien keer daarvoor, op dezelfde manier uitgevoerd, perfect was verlopen, was kennelijk die avond mislukt. Tien minuten later, toen de veekoper op zijn gefluisterde 'He, waar blijven jullie nou?' te horen had gekregen dat hij 'alles al lang had', begrepen ze dat ze te pakken waren genomen. Het was een heel spektakel geworden. De koopman beweerde dat ze met de ondergrondse aanpapt, 'Hoe ze zo stom konden zijn?' Voor ze 't wist zat het halve dorp in Amersfoort'. Ze waren die ochtend nog wel bij Van de Lek naar bed gegaan maar toen Elbert rond het middaguur vroeg of ie nog 'beuren' kon was er een geweldige ruzie uitgebroken. Teleurgesteld in 'het schoelje' waarvoor ze hadden gewerkt, maar ook behoorlijk in hun piepzak voor de gevolgen die de hele affaire wel eens voor ze zou kunnen hebben was het tweetal maar 'op huis aan gegaan'. Ze zouden wel zien wat er van kwam.

'Ziezo, nou weten jullie alles.'

Ja wat grootvader betreft ...

De ontknoping kwam maanden later. Toen de Canadezen d'r al een tijdje waren.

Ik herinner me nog. Het was in juni. Met een stel jongens uit de buurt stonden we aan de weg te praten. De linden voor ons huis stonden volop in bloei. Er kwamen twee mannen aanfietsen. Het waren Johan de sigarenmaker en de stationschef.

We liepen met beide mannen ons huis in Nieuwsgierig wat ze kwamen doen. Uit zijn zaktes diepte Johan een grote lijst met sigaren op. Met kleurpleed had hij op het kastje de tekst geschreven: 'Voor Opa de Kerstman van het Dankbare Vaderland'. Niemand van ons begreep wat dat moest betekenen. De chef kwam met de verklaring.

Toen in september de spoorwegstation was begonnen waren de meeste mannen ondergedoken. De chef was in zijn woning boven het stationsgebouw gebleven samen met zijn vrouw. Hij meende dat hij boven alle partijen stond en dat de Duitsers dat wel zouden respecteren. Ook Johan was in zijn blokwaartswoning langs de spoorlijn gebleven. 'Hem maakten ze niks.' Op zijn persoonsbewijs had hij naast de aanduiding van zijn beroep: 'spoorvegearbeider' het woordje 'gepensioneerd' laten typen. Dat was voldoende dacht hij om zich de Duitsers van het lijf te houden. Via een dienstlijn had het tweetal geregeld contact met elkaar. Al spoedig bleek dat er mensen in geldnood kwamen. Johan zorgde voor de nodige informatie en de chef vond een weg om aan de materiële behoeften te voldoen. Tenminste zo goed en kwaad als mogelijk was, want er kwam een moment dat je zelfs met geld niet veel kon uytichten.

De chef was op het idee gekomen om tegen de Kerst de mensen van 't spoor' met een extraatje te verrassen. 'Een roggebrood of wat aardappelen', zo stelde hij zich voor. Maar Johan had 'iemand' geweten die hen voor niet te veel geld wel aan wat beters kon helpen. 'Laat mij maar even m'n gang gaan.'

Een paar dagen later had ie met zijn chef en de veldwachter het complot in elkaar gezet. Natuurlijk; Johan had allang in de smoezen gehad dat er wat loos was daar in de boomgaard. Op zijn nachtelijke stroomtochten had hij het hele gedoe al een paar keer zitten afkijken. Hij moest toegeven; die oude veekoper had het aardig geregeld. Behalve dan dat hij nog nooit van zijn leven zoveel kikkers op de midwinterhoop had horen blazen als daar in die bongerd. Het was een kwestie geweest van goed op de tijd te letten die er verliet tussen het kikkergewak en het moment dat je de deur van het huis van de veekoper hoorde gaan.

Nou; het was precies gegaan zoals ze zich hadden voorgesteld. Om beurten hadden ze zich bij het gat in de heg gemeld met een schor gefluisterd: 'Ja, opschieten jongens'. Ze hadden de buit op een presenteerblaadje gekregen. Het was meer geweest dan ze hadden durven hopen. Nee; het was beslist geen 'lor' geweest dat koetje dat Van de Lek voor de Kerst had bestemd. 'Ja zeg Johan, wat dacht jij nou?' 'Veel heb ik niet weg te geven maar als ik met Kerstmis dat geef, dan moet het wel wat goeds zijn.' Met die woorden toonde grootvader dat hij de situatie weer meester was en hij stak de brand in een verse sigaar. Uit de kist van 'het Dankbare Vaderland'.

Grootvader van moederskant was een 'aparte'. Voor kinderen had hij een geweldige aantrekkingskracht. Hij kon fantastische verhalen vertellen, waarvan er sommige teruggingen tot 'de tijd van Napoleon'. Als jongen vond ik 't eigenlijk onmogelijk dat je daar zoveel van kon weten, maar naarmate je ouder wordt vermindert zo'n probleem. Hoe lang duren nou werkelijk veertig of vijfzig jaar, dat je alles vergeten zou?

Na een val uit zo'n hoge ouderwetse peregboom, waarbij hij een stel ribben brak en zijn laatste tanden verloor, had hij de fruitwekerij gelaten voor wat ze waard was - en dat was niet zoveel in die dagen - Hij had 't spul verkocht en was bij ons ingetrokken. Ongetwijfeld ging hierna met een hartewens van de oude in vervulling. Hij stelde zich zo veilig onder de hoede van zijn enig overgebleven jongste dochter, die er geen zichtbare problemen mee had om, naast de zorg voor haar man en een stel rumoerig jongvolk, ook die voor haar vader op zich te nemen. Dorus de vrachtrijder bracht zijn verhuusboelje tot voor de deur. Een essenhouten kast, wat stoelen, een kruisbeeld, een doos kerstboekjes en een zware kast gereedschap.

Zijn leven lang had hij niet anders dan in een bedstee geslapen. Daarom moesten mijn broer en ik naar de zolder verhuizen, want het opkamerje waarin wij tot dusverre de nacht doorbrachten had nog een bedstee en was, wat de afmetingen betreft, heel geschikt voor een man alleen. Ondanks de voor hedendaagse begrippen uiterst schamele inrichting bracht grootvader toch direct een heel eigen sfeer in zijn kamerje. Een geheimzinnig element daarin en bijgevolg voor ons jongens ook het aantrekkelijkste was de oude zware gereedschapskist.

Naast fruitboertje in de zomer en maker van ploegschoenen voor de bouwboeren 'als het zo uitkwam' was grootvader in de na-herfst en winter voornamelijk werkzaam geweest als zogeheten 'boerenlachteer'. Een stiel die hem duidelijk beter lag dan het gepruits met pikdraad en priem of het eindeloze gesjouw met lange ladders in boomgaarden vol moeilijk verkoopbaar fruit. Werk waarmee hij tenslotte zijn nek nog bijna zou hebben gebroken ook.

Die reeds genoemde kist bevatte voornamelijk zaken die met het slagersvak verband hielden. Allerlei soorten messen, spiesen, hakmessen en stel-blokken maar ook wat curiosa, waaronder een stel vervaarlijke zwijnzakken met reusachtige slagranden wel heel bijzonder was. Volgens moeder was dat zijn indertijd gestroopt in het bos van de Jonker maar daar moesten we met anderen maar niet over praten. Toen één van m'n broers daar evenwel toch eens in het speekwartier tegenover de bovenmeester van stond op te scheppen, haalde deze meewang de schouders op. 'Je moet niet zo fantaseren joh, wilde zwijnen komen in deze streken al sinds mensengeheugnis niet meer voor.'

Moeder hield er niet van als we zo in die slagerskist zaten te rommelen. 'Al dat tuig maakt jullie maar driest en dat is nergens voor nodig.' Veel beter te spreken was ze wanneer we op aandringen van grootvader, zo omstreeks Sint Maarten, met onze foekpotten de buurt

introkken om te zingen. Die potten maakten we zelf. Grootvader leverde de nodige varkensblazen en zocht met ons in de polder de geschikte rieten. Avondenlang zong hij met ons de bijpassende liedjes en al die andere die hij als oud-koorzanger op het repertoire had staan. Soms zongen we een eindeloos lied van wel vijftig coupletten over 'Des Sultans Doelaken', maar ook hele grappige canons van 'Bomberdina Bomberdana in Catsjona a Catania' en dat soort onzin. 'Schunnige' liedjes over soldaten en boeren en ezels, zongen we ook. Vooral over soldaten zongen we erg stoer en we maakten er dan allerlei fratsen bij. Zo deden de soldaten altijd, dachten we.

Eigenlijk hadden we pas een keer in ons leven echte soldaten gezien. Dat was op een zomerdag in de laatste vakantie.

Toen was er naar ons idee een half leger door 't dorp gekomen. De keukenwagens stonden te stromen en te roken op de brink, precies of de tram net verse kolen op 't vuur had gekregen. Soldaten met blaren op de voeten stonden poetje te baaien in de weerd. Er werd geschreeuwd en gelachen, je leerde er en passant een paar grote-mensen woorden die, toen ik er thuis een van gebruikte omdat m'n oudste zuster me dwars zat, me een gevoelige draai om de oren opleverde.

'Niks dan vuiligheid dat soldatengedoe. Je moet de hemel bidden dat jullie d'r nooit mee te maken krijgen.'

Nog geen jaar later hadden we er al volop mee te maken. Op een ochtend in het voorjaar waren we wakker geschrokken van het geschut. Toen stonden de meeste boerderijen in de polder al in brand. Eerst juichte men omdat we dachten dat het neergeschoten vliegtuigen van 'de vijand' waren, maar dat was een stomme burgergedachte. Die boerderijen moesten in de hens om schootsveld vrij te maken voor onze kanonnen. Dat zei een vent van de luchtscherming, die voor de veiligheid zijn post op de kerktoeren maar had verlaten.

Als ik zo terugkijk heb ik de hele oorlog die volgde, onnozele burgergedachten gehouden. Wanneer je zou denken dat een oorlog minder erg wordt naarmate deze langer duurt, omdat je er aan went, dan vergis je je.

In 't begin ging het best, toen het broodrantsoen nog in ponden gemeten werd. Ook het op de meest onverwachte momenten vorderen van je school door de Duitsers had zijn aardige kanten. Maar toen ze bij 't spoor gingen staken om het eind van de oorlog te versnellen, kon je als kind zelfs merken dat we verschrikkelijke tijden beleefden. Letterlijk allerwegen liepen mensen radeloos rond op zoek naar eten. Met een paar koetjes, een akertje rogge en een kampe aardappels kwamen we zelf, wat eten en drinken betreft, nog aardig aan onze trekken. Toch zaten ze ook thuis op zeker moment danig in de zorgen. De oorzaak daarvan? Grootvader.

Had hij vroeger zijn vaste kaartavonden gehad bij een stel goede bekende, waarvan hij wel eens lichtelijk aangeschoten thuiskwam, dan had hij de volgende dag meestal wel een merkwaardig verhaal bij de hand. 'Vannacht zag ik de volle maan en die stond midden in een groot

lichtend kruis. Da's een voorteken over de oorlog. Lees het maar na in mijn profecieboek van Catharina van Emmenik.' Dan ziden we - net als indertijd de bovenmeester tegen mijn broer - 'Onzin opa, je zal 't wel gedroomd hebben.' Maar dit keer ging het heel anders. Soms bleef hij zonder bericht hele nachten weg en kwam dan op de meest onverwachte momenten overdag weer verkreukeld en haveloos thuis. 'Had me wat verlaat en er zaten nogal wat Tommies in de lucht - of Duitsers langs de weg. Heb ik daar en daar overnacht. Leek me veiliger. Kreeg van mensen nog wat gesluns voor een pot soep mee. Hier voor je jongens.' Moeder had al gauw door wat hij uitvoerde. Ze rook het aan de geur van zijn kleren. Die herkende ze van vroeger. Zij begreep dat de veekoper, waar hij beweerde de nacht te hebben doorgebracht, de oude boerenslager had ontdekt voor zijn zwarthandelaars-praktijk.

Verhaal rond Kerstmis

door S. G. Nieuwenhuizen

Hij was nog van de oude stiel. Zoals een goed matroos zijn knopen weet te leggen zonder iets te zien, zo kon grootvader snel en geruisloos werken in donkere, halfverlichte ruimtes. Op eens was hij als oude kerel weer goed waard. Voor een glas jenever en wat soepbotten ruilde hij zijn vakmanschap. Voor het gewin van een scharrelaar nam hijzelf groot risico. Dat gaf nieuwe spanning aan zijn bestaan. De schaarse keren dat hij overdag nog thuiskwam ging het tussen hem en vader hard toe. 'Als hij zo bleef doorgaan verdomme...' 'Kon hij beter maar helemaal wegblijven.'

En hij bleef weg.

Tot op die avond een paar dagen voor Kerstmis. Toen stond grootvader openeens naast ons op de dam. Ongehooren en vuil 'He, opa! We hadden het net over je.' 'Is je moeder in huis?' Normaal zou hij gezegd hebben: 'Jongens, waar is je mamma', met een nadruk op de laatste 'a'. Nu vroeg hij naar je Moeder'. Moeder was thuis. Waar zou ze anders zijn op dit uur van de dag?

Wij moesten die avond een hele tijd 'achter' blijven voordat we gingen eten. Toen we eindelijk aan tafel werden geroepen stonden de gezichten bedrukt en dat bleef de hele maaltijd zo. Na het eten maakte moeder een emmer water heet op het fornuis en ze legde een verschooning klaar voor grootvader. Omdat hij zijn bad ging nemen in de keuken, waar het

goed verluistend en lekker warm was, gingen wij maar naar bed. In andere jaren zouden wij nu misschien om deze tijd hebben zitten zingen van 'O Waker, Vroed van Zinnen' of 'Dauwt Gij Heemlen, Dauwt van Boven'. Maar nu hadden we niks te doen.

Kerstmis en nieuwjaar gingen die keer haast voorbij als gewone dagen. In de week na Kerst was Johan de spoorwachter, die vroeger op de sigarenfabriek had gewerkt en nu ondergedoken was, bij ons langs gekomen om wat te brengen. Voor grootvader had hij een handvol eigenbouw-sigaren gemaakt. Hij had een hele tijd met vader en moeder in de keuken zitten praten. 't Was zeker nogal leuk wat hij ze te vertellen had. Toen hij tegen donker eindelijk wegstapte grinnikte hij nog wat voor zich heen. Grootvader bleef de hele jaarwisseling in zijn bedstee. Erg ziek was hij niet, dachten wij. Hij sliep wat en snurkte daarbij als van ouds. Soms zo hard dat het loszittende raatje in zijn kamerdeur meitrilde.

Met Driekoningen - we waren net weer thuis uit de kerk - stortte er in het veen, niet zo ver bij ons vandaan, met een geweldige knal eeh Spüfire neer. Door de luchtdruk brak er een stuk kalk uit de muur van de bedstee en plofte op grootvaders bed. Daar schrok de oude man zo van dat hij in hemdrok en onderbroek 't huis uitrende. 'Op wonderbare wijze aan de dood ontsnapt', zoals hij later verkondigde, kreeg hij op even wonderbaarlijke wijze van het ene moment op het andere zijn praats en zelfvertrouwen terug. Daardoor kregen wij die avond een merkwaardig Driekoningenverhaal te horen.

'Zoals wij misschien wel zouden weten hielp hij de laatste tijd veehandelaar Van de Lek een handje met de slachterij. Je begrijpt wel, er is wel eens een beest met een mankement enzo... Eigenlijk deed hij 't werk niet alleen, maar werkte samen met ene Elbert die ze in het dorp ook wel de 'Bolkna' noemden omdat hij het geluid van een brekende sigaar kon imiteren. Geweldig zoals die jongen alles en nog wat na kon doen. Hij was nu slagersgezel. Eigenlijk had hij humorist willen worden, maar je weet hoe dat gaat; zijn vader had slager een beter vak gevonden. Omdat hij als onderduiker niet om wilde komen van de honger had hij zich op de zwart-slachterij geworpen want dat verdiende lekker en er viel nog wel eens wat af bovendien. Het was goed werken met Elbert. De jongen was sterk als een leeuw en voor niemand bang. Als werkplaats hadden ze een loodse achterin een boomgaard die omringd was door een bijna ondoordringbare doornheg. Met de veekoopman was afgesproken dat ze, zodra ze hun werk klaar hadden, een signaal zouden geven dat in zijn, op enkele tientallen meters van de heg gelegen, huis hoorbaar zou zijn. Ze moesten dan een poosje wachten, dan zouden zij antwoord krijgen en door een gat in de heg zou hij de in zakken verpakte brokken en bouten van ze overnemen.

Op een avond even voor Kerst was het weer precies zo gegaan als afgesproken. In het stukkedonker had het tweetal 'een koetje kleingemaakt'. Toen ze met het karwij klaar waren had De Bolkna enkele malen het afgesproken gekwaak van een kikker laten horen. Op het al

Agenda

Nederheem

- 3 jan. 20.00 uur nieuwjaarsreceptie gemeentebestuur.
- 29 jan. 20.00 uur commissievergadering Openbare Werken
- 30 jan. 20.00 uur commissievergadering Financiën
- 31 jan. 19.30 uur commissievergadering Welzijn, Milieu en Agrarische Aangelegenheden
- 14 feb. 20.00 uur raadsvergadering

Expositie Nederheem

Tot 15 feb. exposeert de Blaricumse kunstschilder Frits Goosen.

B.O.O.K

20 jan. 12.00 uur familieconcert, Peter Verschuij, viool en Frank van der Laan, piano. Nederheem, zaal open 11.15 uur.

B.V.V.

11 jan. 20.00 uur bingo
25 jan. 20.00 uur klaverjassen

R.K. Vrouwengilde

3 jan. 20.00 uur nieuwjaarsstuij in het Vitsgebouw
28 jan. 20.00 uur 'Het Leger des Heils' in het Vitsgebouw. Majoor Verpoorten toont een klankbeeld over het werk van het Leger, daarna gelegenheid om vragen te stellen.

Blaercom

Mededelingen betreffende de Blaercom-activiteiten:

Blaricumse Welzijnsstichting

26 dec. vanaf 11.00 uur is De Blaercom open voor kerstkoffie.
Tussen de middag lunch.
14.00 uur bridge en klaverjasdrive.

Iedere woensdagmiddag kinderinstuif voor kinderen vanaf 6 jaar van 14.00-15.30 uur. Kosten maandkaart/4,50. Per keer/1,25. Eerste keer in het nieuwe jaar 2 januari.

4 jan. 13.00 uur 'jeugdfilm' Billy Turf
Aanvang 13.00 uur. Entreprijs f 3,-

9 jan. 9.00 uur instuifochtend voor vrouwen, met 2 korte films.

Kosten f 1,-
13 jan. 14.00 uur Gezinsmiddag brooddeegfiguren maken. Aanvang 14.00 uur. Kosten f 3,-

Overige activiteiten:

7 jan. 20.00 uur film voor tieners
18 jan. 20.00 uur klaverjassen
2 feb. 20.00 uur jaarlijks optreden van de accordeonvereniging Aurora.

Malbak

1 jan. 's middags nieuwjaarsreceptie
3 jan. kinderactiviteiten voor kleuters en lagere school kinderen
4 jan. speelgoedruilbeurs

Vitusgebouw

22 en 23 dec. keuring en tentoonstelling van konijnen.

6 jan. Na de H. Mis van 11.00 uur Nieuwjaarsreceptie van de St. Vitusparochie.
25 jan. 20.00 uur disco voor tieners.

K.M.T.P.

15 jan. 19.30 uur start cursus 'Bloemschikken', o.l.v. mw. D. Choffat-Bebelman. Remonstr. Kerk, Koningslaan 2b te Bussum. Kosten leden f 25,-; niet-leden f 40,-. Aanmelden, informatie bij mw. Verloop, tel. 02159-41310.

17 jan. 10.00 uur 'Bloemstuk van de maand' o.l.v. mw. G. Gerritsen, Velthuisenlaan 17 te Laren. Aanmelden, informatie bij mw. Moes, tel. 02153-14201.

22 jan. 19.30 uur ledenavond. Aanschouwelijke kas- en kamerplantenavond in de Tuinbouwschool, Pr. Marjkehof 40 te Naarden.

28 jan. 20.00 uur start cursus 'Droogboeketten maken', o.l.v. mw. M. Lecke. 3-in-1, Huizermaat 13 te Huizen. Kosten leden f 15,-; niet-leden f 22,50. Aanmelden, informatie bij mw. Heyer, tel. 02159-44996.

Collectief Blaricum

Atelier Langeweg 5 (hoek Angerechtweg)
26 dec. 2e kerstdag 's middags open huis.

Tentoonstelling eigen werk. Iedereen is welkom.

In januari starten weer diverse cursussen van 10 lessen (de kosten zijn incl. materiaal en koffie).
Inlichtingen en opgave bij Nel Kooymaan, tel. 02153-87815, Marga Boots, tel. 02152-56256 en Elisabeth Copijn, tel. 035-233817.

v.a. 29 jan. 20.00 uur cursus Aquarel-tekenen door Nel Kooymaan. Kosten f 150,-.
v.a. 29 jan. 20.00 uur cursus Boetseren door Wilma Husman. Kosten f 150,-.
v.a. 29 jan. 20.00 uur cursus Pottenbakken op de draaischijf door Marga Boots. Kosten f 150,-.

v.a. 30 jan. 20.00 uur Oriëntatiecursus tekenen, schilderen, aquarel, etsen, pottenbakken, boetseren, keramiek, stof desinieren, papiervormen en emaileren. 10 Verschillende technieken. Kosten f 150,-.
v.a. 31 jan. 20.00 uur cursus Keramiek, handvormen in klei, bakken en glazuren door Elisabeth Copijn. Kosten f 170,-.

Bernardusschool

24 jan. 9.00-16.00 uur oude kranteninzamelactie.

Anthroposofisch Kunstzinnig Centrum 'De Korenschool'

Informatie en aanmelding bij E. Brugman-Meijer, Hazeleger 22, Blaricum, tel. 86248.

v.a. 23 jan. op woensdagochtend 9.30-11.30 uur cursus Kunstgeschiedenis. 14 lessen. N.a. daarvan wordt geschilderd, getekend en geboetseerd o.l.v. Marje Krul.

v.a. 24 jan. op donderdagochtend 9.30-11.30 uur cursus Sluieren (5 lessen), bijzondere schildertechniek, o.l.v. Elsie Franken.

v.a. 29 jan. op dinsdagavond 20.00-22.00 uur kennismakingscursus (9 lessen) schilderen nat in nat, boetseren, o.l.v. Marje Krul, Loes Koopmans, Don van Zantwijk.

v.a. 30 jan. (om de andere week in overleg) studiegroep 'Anthroposofie' o.l.v. Cees de Koning (opgave tel. 86733).

Hoop en vertrouwen op de toekomst, dat is mijn diepste wens voor 1985. Elk jaar steunen bij alle werk.

Na de reconstructie van ons dorpscentrum komt bijvoorbeeld de kwestie van de Torenlaan aan de orde. En zo zijn er uiteraard nog meer zaken. In goede samenwerking kan veel tot stand worden gebracht!

A. J. Le Coultre-Foest

7e Kinderkledingbeurs ten bate van Komitee Twee

Vrijdag 19 oktober j.l. hield de werkgroep kinderkledingbeurs van buurthuis De Malbak in de Bijvanck haar 7e verkoop. De groep bestaat uit een aantal vrouwen die met elkaar sinds november '81 werken aan deze halfjaarlijkse gebeurtenis. Tevoren wordt gevraagd kleding (gratis) in te brengen; deze wordt uitgezocht, geprijsd en verkocht. De opbrengst - deze keer ongeveer f 600,- - gaat naar Komitee Twee in Haarlem. Dat is een vereniging die contacten heeft en ondersteuning biedt aan een aantal kinderprojecten, o.a. in Brazilië, Bangladesh en Vietnam.

Een van de beurswerkgroepleden is tevens bestuurslid van het Komitee en verzorgt informatie-materiaal.

Zo dient deze activiteit twee doelen: geld inzamelen voor en informatie geven over het werk van Komitee Twee en daarnaast gelegenheid geven tot een bescheiden hergebruik van kinderkleding.

De werkgroep heeft in de afgelopen vier jaar haar werk kunnen verbeteren, o.a. dankzij financiële ondersteuning van het buurthuis. Zo heeft men een aantal plastic boxen kunnen aanschaffen, waarin de kleding uitgesorterd kan worden. Dat ziet er veel beter uit dan de kartonnen dozen waar eerst mee gewerkt werd. Een aantal kledingrekken werd ter beschikking gesteld (er kunnen er nog meer gebruikt worden!) en zo wordt steeds nagedacht over uitbreiding en/of verbetering.

De prijzen worden bewust laag gehouden - van f 0,50 tot een enkel stuk van f 10,-. Het gaat er de werkgroep meer om de drempel tot hergebruik te verlagen en een prima stukje ontwikkelingssamenwerking onder de aandacht

te brengen dan om fondsen te werven.

De opbrengst, die vrij constant is in de loop der jaren, is fijn meegenomen. Omdat de beurs deze keer in de herfstvakantie viel (ook een uitproberen van een mogelijk geschikt tijdstip) werd een kindermodeshow georganiseerd. 25 Enthousiastelingen van 4 tot ongeveer 11 jaar showden op muziek zelf uit de voorraad gekozen kleding. Aan de show deden ook een aantal babypoppen mee, die de babykleding 'showden'.

Het was een vrolijke happening en de kinderen stralden genoeg en zelfvertrouwen uit; iets wat de werkgroep vreselijk meeviel, want het was een goed toen men eraan begon. De eerstvolgende beurs zal gehouden worden op zaterdag 27 april 1985; er zal dan ook kinderspeelgoed worden verkocht. In de week ervoor (vanaf maandag 22 april) vindt voorverkoop van kleding plaats op nader aan te wijzen tijdstippen.

Intussen kan de werkgroep nog nieuwe leden gebruiken; heeft u interesse, belt u dan met Maria Bijland, Salamander 10, tel.: 63275.

Volksuniversiteit Laren-Blaricum een goed begin van 1985!

Onze Volksuniversiteit heeft zojuist de eerste helft van het cursusjaar 1984/85 afgesloten. Een drukke periode want, vergeleken met het vorig jaar, belangrijk méér cursussen. Maar gelukkig voor het bestuur ook evenredig méér cursisten, zodat de gemiddelde 'bezettingsgraad' gehandhaafd kon blijven.

Hierdoor gesterkt gaat men bij de Volksuniversiteit vol goede moed en optimisme het nieuwe jaar in. Een goed begin als u kennis neemt van hetgeen ons in januari al zo te wachten staat. Mocht u zich nog niet voor een der onderstaande cursussen hebben opgegeven, dan kan dat nog. Maar wacht er niet te lang mee, zouden we willen zeggen!

De mensen van Noord-Afrika

4 avonden o.l.v. prof. dr. D. G. Jongmans, hoogleraar culturele antropologie Utrecht. Een indringend, verhelderend beeld van de samenleving aldaar en van de problemen die zij die 'oversteek' maken hier ondervinden. De confrontatie van twee verschillende culturen en het wederzijdse onbegrip dat daaruit voortvloeit. Start: 14 januari, Gemeentehuis Blaricum, 20.00 uur, kosten f 45,-.

Vaste planten

4 avonden, docent J. A. C. Cuypers. Behandeld worden de vele mogelijkheden van deze plantengroep, waarbij speciale aandacht voor de keuze in verband met grondsoort, vochtigheid en belichting en aan het onderhoud. Voor alle tuinbezitters! Start: 14 januari, VU gebouw Laren, 20.00 uur, kosten f 45,-.

Modernere schilderij 'La Grande Parade'

De groots opgezette tentoonstelling van de moderne kunst, tot half april '85, te zien in het Stedelijk Museum te Amsterdam, vormt de aanleiding tot drie lezingen. De grote momenten van de moderne kunst komen aan de orde: de 'klassieken', de generatie van na de oorlog en de jongste generatie kunstenaars.

Start: 15 januari, Gemeentehuis Blaricum, 20.00 uur, kosten f 35,-.

Belastingaangifte

4 avonden, docent mr. G. Benning. Deze cursus komt op een tijdstip dat u er nog volledig nut van kunt hebben bij het invullen van uw aangiftelijst.

Start: 21 januari, VU gebouw Laren, 20.00 uur, kosten f 42,50.

Parapsychologie en Pedagogie

4 avonden door prof. H. van Praag en H. van den Muijzenberg. Al vele jaren is prof. Van Praag een graaggeziene docent van de VU en zijn lezingen zijn altijd zeer druk bezocht.

Start: 24 januari, St Jans Mavo, Laren, 20.00 uur, kosten f 40,-.

Wijncursus

6 avonden, docent A. J. J. B. van Huystee. Het grote succes van de najaarscursus heeft geleid tot een vervolgcursus waarop ook nieuwe cursisten welkom zijn. Veel informatie en instructieve proeven waarbij onderlinge verschillen en karakteristieken met elkaar worden vergeleken.

EXCLUSIEF SMEEDWERK

Smeedrij 012-035

Open haarden Verlichtingsarmaturen voor binnen en buiten trappen, leuningen
Showroom: Schoolstraat 21, Blaricum
Telefoon 02153 - 8.7408 b.g.g. 86654.

Start: 29 januari, Blaercom Blaricum, 20.00 uur, kosten f 75,-.

Naast genoemde cursussen zijn er nog vele zgn vervolg-cursussen, voortzettingen van dit naar gegeven cursussen, waarop naast de 'oude' cursisten ook nieuwe gegadigden hartelijk welkom zijn.

Wij noemen: bridge, kantklossen, tekenen, pottenbakken, yoga, naaien, informatica. Daarenboven wordt een aantal van de najaarscursussen opnieuw gegeven. In tegenstelling met de hierboven genoemde vervolgcursussen zijn deze cursussen in principe bestemd voor nieuwe cursisten. Hieronder vallen: taartbakken, broodbakken, tekenen, calligrafie, breien, fietsreparatie en klusjes in huis.

Voor alle vermelde cursussen kunt u zich opgeven, persoonlijk of schriftelijk, aan het bureau van de volksuniversiteit Laren-Blaricum, Kostverloren 11, 1251 TN Laren, tel. 12939.

Maar let op!

Het bureau is nu wegens kerstvakantie gesloten. Weer open voor inschrijving: 2, 3 en 4 januari '85 van 9.00 tot 12.00 uur. Met ingang van 7 januari gelden weer de normale openingstijden: maandag, dinsdag en donderdag van 9.00 tot 12.00 uur.

FIRMA WED. B. VOS

MIDDELWEG 45 TEL. 02153 83146
MIDDELWEG 17 TEL. 02153 82053
BLARICUM

KOOP bij de man die OOK repareren kan.

Tweewielerspecialist
FA. W. BOS en ZN.

Eikenlaantje 4 (zijweg van de Meentweg)
Blaricum
Tel. 8 31 10

Stukadoorsbedrijf
Fa. T. Spakman & Zn.
erkend lid N.A.V.A.S.

Koggewagen 9 - 1261 KA Blaricum
02152 - 57504

Voor alle voorkomende stukadoorswerken in nieuwbouw verbouwingen renovatie

specialist in sierpleisters
Vrijblijvend advies en/of prijsoffergave

Twee Blaricumse vrouwen beginnen gezelligheidsclub in De Blaercom vrouwen van alle leeftijden welkom

"Wij vermoeden dat er in Blaricum meer vrouwen wonen zoals wij. Die het leuk vinden om andere vrouwen te leren kennen. Om samen te praten en ideeën uit te wisselen. Om af en toe met z'n allen een uitstapje te maken. Wij denken aan wekelijkse bijeenkomsten, een soort club, puur voor de gezelligheid."

Aan het woord zijn Paula van den Bogert (38) en Marion de Rooy (35). Genugsteund met wat tips van Ria Stut van de Blaricumse Welzijnsstichting organiseren zij een kennismakingsochtend in De Blaercom, Schoolstraat 3 op woensdag 9 januari a.s. van 9.00 tot 11.30 uur. "We hopen dat niet alleen vrouwen van onze eigen leeftijd, maar ook jongere en oudere Blaricumse vrouwen zullen komen", aldus de initiatiefneemsters. "Al was het alleen al om de films te bekijken, die een extra feestelijk tintje aan deze eerste bijeenkomst zullen geven. De kosten van deelname aan de kennismakingsochtend bedragen f 1,00 per persoon."

Paula van den Bogert: juist die variatie in leeftijden lijkt ons erg leuk...

Films

De eerste film gaat over kinderen. In de rolprent zijn meisjes aan het woord over haar heden en toekomst. De tweede film is een verhaal over een opgroeiende vrouw, die op het punt staat schrijfster te worden. In haar groei naar volwassenheid ontmoet ze weerstand van de oudere generatie, in de persoon van haar moeder. Ze probeert sterk te zijn, haar eigen verhaal te schrijven.

"Dit leken ons aardige onderwerpen omdat jong en oud erin vertegenwoordigd zijn. Allicht is er voor alle leeftijden iets bij waar de interesse naar uitgaat", aldus Paula en Marion, die juist van die geveerde leeftijden in de club veel verwachten. "Dat lijkt ons leuk en verfrissend", zeggen ze.

De beide initiatiefneemsters hebben al enkele ideeën over de manier waarop de club kan worden voortgezet, maar zijn erg benieuwd naar eventuele voorstellen van andere deelnemers.

Thuis

Als je elkaar na verloop van tijd wat beter kent, kun je veel aan elkaar hebben", zeggen ze. "Misschien is er wel iemand bij die heel goed kan breien of handwerken, die andere deelnemers wat tips wil geven. Iemand anders

kan misschien goed sollicitatiebrieven schrijven, zodat zij vrouwen die daar belangstelling voor hebben, kan voorhelpen. Weer anderen vinden het misschien leuk om voor de club een uitstapje te regelen. Zo zijn er talloze mogelijkheden, maar ook vrouwen die op zo'n doordeweekse ochtend gewoon eens lekker willen uitpuiften, bij koffie en een babbel, moeten zich helemaal thuis voelen."

Op de kennismakingsochtend van 9 januari wordt onder andere overlegd of de deelneem-

Marion de Rooy: ... gezellig

sters ook in de toekomst een kleine bijdrage blijven betalen.

"We zouden daar een 'uitgaanspot' van kunnen maken", stellen Paula en Marion voor. "Om met elkaar eens naar een tentoonstelling of zoiets te gaan."

Die uitstapjes hoeven natuurlijk niet altijd geld te kosten. Een gezamenlijke fietstocht of een boswandeling kunnen ook heel leuk zijn!" Al met al is dit een prima gelegenheid om het nieuwe jaar gezellig te beginnen. Om in een keer een heel stel Blaricumse vrouwen te leren kennen.

Maar 'een heel stel' is alleen mogelijk als u ook komt!

Blaricumse IJzerhandel

Fa. H. v. d. Bergh en Zn.

Gereedschappen - IJzerwaren - hout- en metaalbewerkingsmachines, o.a. Atlas en Emco-metaaldraaibanken
Ripolin verf, sleutelbar, land- en tuinbouw

Dorpstraat 9 - 1261 ES Blaricum - Tel. 82338

SFEERVOL UIT IN EIGEN DORP

Voor een goed verzorgde lunch, gezellig diner of party

CAFÉ-RESTAURANT "BELLEVUE"

Interessante menukaart.
Let op ons week-end menu.

maandag gesloten - zaterdag en zondag geen lunch **Huizerweg 11 - Blaricum-Telefoon 02153-82382**

tates

DORPSTRAAT 5
1261 ES
BLARICUM
TEL. 02153-89283

SPAR Supermarkt-waar je nog service tegen komt

Geld is vaak niet het enige probleem. Wij helpen.

Geld werpt vragen op. Vragen over sparen, lenen, beleggen, hypotheek... De ABN is ervoor om die vragen te beantwoorden. Om u te adviseren. Over geld niet zo goed als over verzekeringen en vakanties. Vragen staat vrij bij de ABN. Komt u daarom eens praten.

Torenlaan 9 - Blaricum **ABN Bank**

Afspraak al snel geen afspraak meer

Er is heel veel gezegd en geschreven over de (eventuele) grenswijziging Blaricum-Huizen. Juist daarom is het, om een goed overzicht te krijgen van de feiten, gewenst deze nog eens op een rij te zetten. Het begon ruim 17 jaar geleden. Op initiatief van het toenmalige gewest Gooiland (nu gewest Gooi- en Vechtstreek) werd een bestemmingsplan voor de Oostermeent voorbereid. Een initiatief waaraan de ministeriële aanwijzing uit 1967 ten grondslag lag. Besloten werd, dat het gewest en de gemeenten Blaricum en Huizen de bebouwing van de Oostermeent gezamenlijk op zich zouden nemen. Doel van het plan: de Gooise woningnood helpen oplossen. Het ontwerp voor dit bestemmingsplan werd opgesteld door en onder verantwoordelijkheid van het gewest, omdat er sprake was van een regionale bouwplaats. Dit bestemmingsplan werd in 1970 door de raden van Blaricum en Huizen aanvaard.

Gezien de situatie werden op initiatief van het gewest afspraken gemaakt. Onder meer dat beide gemeenten akkoord zouden gaan met het grensverloop op de Oostermeent. Om redenen van bestuurlijke en financiële aard werd overeengekomen, dat het verloop van de gemeentegrenzen niet aan de orde zou komen tijdens de realisering van het plan, dat een totale capaciteit van 8400 woningen had.

In de verdere toekomst zou het grensverloop wel aan de orde kunnen komen maar alleen in verband met een streeksgewijze behandeling van de problematiek. In tegenstelling met deze afspraak diende Huizen op 20 oktober 1972 toch een verzoek om grenswijziging in bij de minister van Binnenlandse Zaken. Doel: het bij Huizen voegen van het gehele Oostermeentgebied, voordat daadwerkelijk met de bouw gestart werd. Het gewest deed vergeefs een beroep op Huizen, het verzoek in te trekken.

Toch werd het verzoek niet gehonoreerd. In april 1974 schreef de provinciale overheid onvoldoende aanleiding te zien voor een incidentele grenswijziging in het Gooi en ook ambtsvoorgangers van de huidige minister zagen er 'geen of onvoldoende' aanleiding voor.

De stelling van de huidige minister dat Blaricum er steeds rekening mee heeft kunnen houden, dat de vermeerdering van het inwonertal door de bebouwing van de Oostermeent slechts tijdelijk zou zijn, wordt dan ook van Blaricumse zijde bestreden. De grenswijzigingskwestie heeft een lange periode (1972-1981) bij de minister van Binnenlandse Zaken gelegen en steeds was er de wetenschap dat de gemeente Blaricum op haar grondgebied een nieuwe wijk bouwde.

Blaricum stelt dat er nu geen sprake is van grenswijziging maar van een gemeentelijke herindeling. Standpunt van Blaricum is dat wanneer een incidentele grenswijziging wordt overwogen, zoals thans het geval is, de afweging daarvan gebaseerd moet zijn op duidelijke en actuele knelpunten, die om een oplossing vragen, waarin een grenswijziging kan voorzien. In de Blaricumse visie is er in de huidige situatie geen sprake van dergelijke knelpunten.

De minister stelt in zijn brief van 16 september 1983

dat het afzien van de grenswijziging ernstige financiële consequenties zal hebben voor Huizen, maar Blaricum stelt daar tegenover, dat zelfs al zouden de financiële vooruitzichten van Huizen zorgen baren, dat toch niet op Blaricum mag worden afgewenteld. 'Temeer niet daar Huizen relatief meer heeft geprofiteerd van het groeikern-instrumentarium dan Blaricum.' Een ernstig principiële bezwaar van Blaricum tegen de grenswijziging is ook de mogelijke bebouwing van het vierde kwadrant. Een bebouwing waarover de centrale overheid, zoals op meer punten, rijk gevarieerde meningen had. In 1979 vond de staatssecretaris van volkshuisvesting dat de bebouwing gewenst was en de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken besloot uitsluitend daarom het grenswijzigingsverzoek van Huizen verder in procedure te zetten. Al snel daarna bleek de rijksoverheid geen voorstander (meer) van de bebouwing van het vierde kwadrant, maar de logische consequentie, dan ook afwijzen van het verzoek om grenswijziging, bleef uit. De huidige minister besloot daarop in 1983, alsnog aan het Huizer verzoek te voldoen. 'Bijzondere omstandigheden' brachten hem tot die beslissing. De bewindsman heeft tot nu toe niet kenbaar gemaakt, welke 'bijzondere omstandigheden' hij op het oog heeft.

Dorpsgezicht in gevaar

Een groot deel van het oude dorp is in 1967 aangewezen als beschermd dorpsgezicht. Blaricum heeft, mede daardoor, nationale faam verworven, als weinig dorpen zo gaaf het eigen karakter te hebben bewaard. Wie Blaricum kent, weet dat dit

specifieke karakter grotendeels bepaald wordt door de boerderijen met omliggende erven die nog een agrarisch gebruik hebben. Dat onvolprezen dorpsgezicht dreigt, op termijn, danig beschadigd te worden. Het zal een van de gevolgen van de grenswijziging zijn. Het verlies van de weidegronden van het vierde kwadrant en het ontbreken van versnangen- de mogelijkheden, zal immers handhaving van het boerenbedrijf (met inbegrip van het agrarisch nevenbedrijf) op den duur problematisch maken.

Grote financiële gevolgen

Blaricumse burger moet gelag betalen

Het nagenoeg halveren van het inwonertal heeft voor een gemeente grote financiële gevolgen. De inkomsten zullen door de grenswijziging fors verminderen. Uiteraard geldt dat ook voor de uitgaven maar, is berekend, lang niet in gelijke mate. De gemeente heeft recent becijferd, dat er per saldo voor Blaricum het niet geringe nadeel van ruim f 1,2 miljoen per jaar resteert. Om nog duidelijker te zijn: voor de 6000 inwoners die na de grenswijziging overblijven, betekent die financiële consequentie f 200,- per inwoner ofwel ongeveer f 600,- per gezin. Vandaar dat gesproken wordt van een extreem nadeel. Aanvaarding van het wetsvoorstel betekent immers, dat het Blaricum in een financiële positie brengt, die beduidend ongunstiger is dan zij geweest zou zijn, als Blaricum haar bouwtaak op de Oostermeent niet met zoveel ijver zou hebben vervuld. Op deze manier moet de Blaricumse burger het gelag betalen voor wat in het belang van de gehele regio werd verricht. Om aan de nieuwe financiële situatie te wennen, zal het Rijk (het gemeentefonds) nog 5 jaar na datum van de grenswijziging een aanvullende uitkering verstrekken. Een oplossing is dat niet, want structureel is Blaricum daardoor niet geholpen. Op den duur zal de gemeente immers het financiële beleid moeten aanpassen aan de gewijzigde situatie om een sluitende

begroting te kunnen handhaven. Met andere woorden lijken bezuinigingen en/of fiscale maatregelen onontkoombaar in de toekomst. De minister van Binnenlandse Zaken heeft naar eigen zeggen de financiën een belangrijke rol laten spelen bij afweging van de Huizer en Blaricumse belangen. In de Blaricumse visie heeft de bewindsman dat bijzonder onzorgvuldig gedaan. Om te beginnen door het verzoek van de gemeenteraad om de Blaricumse en Huizer berekeningen door een onafhankelijke deskundige te laten onderzoeken, af te wijzen.

Daarnaast is er ernstige kritiek op de door de minister geproduceerde cijfers. Aan de hand van dat cijfermateriaal begroot de minister het jaarlijkse nadeel van Blaricum op f 330.000. Hij acht daarom de

financiële gevolgen van de grenswijziging aanvaardbaar voor Blaricum.

Deze gemeente vindt het tegendeel omdat men zelf dus tot een heel andere uitkomst is gekomen. Een van de belangrijkste oorzaken die hebben geleid tot het enorme verschil tussen f 1,2 miljoen en f 330.000: de minister dicht Blaricum een rentepost van f 400.000 toe. Ten onrechte stelt Blaricum. Het gaat om de reserve die Blaricum gecreëerd heeft voor het vierde kwadrant. De rente uit deze reservepost bestond en is dus geen gevolg van de grenswijziging. Blaricum had er al inkomsten van en stelt, dat het dus niet aangaat, te doen of die vier ton benut mag worden om het nadeel wat vriendelijker te laten lijken.

Nog groter is het bedrag dat betreft de verlaging van de (netto) lasten van de sporthal en het scholencomplex. Blaricum signaleert, dat er in de toelichting van de minister sprake is van 'dubbelstelling'.

Dat wil zeggen: die verlaging is tweemaal opgenomen in het rekenwerk van Den Haag en daarmee is dus wel erg royaal gedaan of het best meevalt met het Blaricumse nadeel. Bij dat dubbel aftrekken van toekomstige lasten gaat het om f 540.000.

Voorzieningspakket wordt aangetast

In de jaren dat Blaricum de Bijvanck bouwde, is er ook gezorgd voor een veelzijdig voorzieningspakket ten genieve van zowel het nieuwe als het oude Blaricum. Een goed voorbeeld is de in 1976 in de Bijvanck gebouwde sporthal voor het hele dorp. Na de grenswijziging zal de sporthal echter in eigendom overgaan naar Huizen, waardoor de sportverenigingen uit het oude dorp geen gebruik meer zullen kunnen maken van deze sporthal, omdat het verhuurbedrijf van de gemeente Huizen gericht zal zijn op Huizer (sport-) verenigingen.

Een ander voorbeeld van de direct dreigende aantasting van het huidige voorzieningspakket: het sociaal-medisch centrum in de Bijvanck richt zich niet alleen

op de Bijvanck maar ook op het oude dorp. De gemeente vervult daarin een stamulerende taak. Na het wijzigen van de grens zal het sociaal-medisch centrum zich gaan oriënteren op de Oostermeent.

In de jaren zeventig kwam in de oude kern het dorps huis tot stand. Het staat er mede voor de Bijvanckers en werd dus gebouwd voor een gemeente van ongeveer 11.000 inwoners. Grenswijziging betekent voor De Blaerom straks dus vrijwel een halvering van het 'draagvlak'.

In hun reactie op het wetsvoorstel, wijzen b. en w. er verder op, dat er ook een heel andere aantasting van het voorzieningspakket zal zijn: 'Een minder adequaat ambtelijk en bestuurlijk apparaat zowel in kwalitatieve als kwantitatieve zin. De beperkte omvang van het ambtelijk apparaat maakt de gemeente kwetsbaar. De dienstverlening aan de burger zal in het gedrang komen.'

Intergemeentelijke samenwerking

Blaricum zal straks 'blok aan been' zijn

Vergroting van de bestuurskracht van gemeenten door het versterken van het draagvlak is steeds een belangrijke drijfveer geweest voor gemeentelijke herindeling. Met de nu voorgestelde grenswijziging wordt precies het omgekeerde bereikt, wat Blaricum betreft. Een gemeente die alle voorzieningen heeft voor een plaats met 11.500 inwoners maar er bij aanvaarding van het wetsvoorstel slechts 6000 overhoudt en, mede gezien de bevolkingsopbouw, moet vrezen dat er op termijn een terugloop beneden dat aantal komt. Wat landelijk geldt, is blijkaar niet van toepassing op Blaricum.

Vandaar dat in de gemeentelijke reactie op het wetsvoorstel wordt gesteld, dat het draagvlak van de nieuwe gemeente Blaricum zodanig zal worden vermalmd, dat de opheffing van de gemeente bij een streeksgewijze herindeling voor de hand ligt. 'Dit zal' wordt aansluitend geconcludeerd, 'vanaf het begin het bestuurlijk handelen beïnvloeden, hetgeen niet in het belang van de gemeente en haar inwoners is. Een onzekere situatie zal blijven bestaan.'

Blaricum vindt dat het gevolg van een onrechtvaardige behandeling wordt duidelijk gemaakt: 'Een opheffing van de gemeente zal overigens niet alleen aan de orde zijn bij een streeksgewijze herindeling maar kan eveneens actueel worden wanneer een andere buurgemeente ter vergroting van haar draagvlak gebiedsuitbreiding wenst.

Wanneer het verzoek van Huizen wordt gehonoreerd, is het precedent geschapen. Een gemeente veroorzaakt een aantal bestuurlijke knelpunten en ver-

volgens wordt dit 'beloofd' met grenswijziging.' Zorgen over intergemeentelijke samenwerking zijn er in Blaricum al voor de nabije toekomst.

In de notitie van de minister wordt de nodige aandacht besteed aan de relatie tussen gemeentelijke herindeling en intergemeentelijke samenwerking. De regering heeft voor de beleidslijn van het voorkomen van vierde bestuurslaag en het versterken van deze intergemeentelijke samenwerking gekozen. Voorwaarde daarbij is dat de deelnemende gemeenten volwaardige partners zijn. Het aantal inwoners is daarbij een belangrijke factor. In het Gooi werken Hilversum (89.000 inwoners), Bussum (33.900), Huizen (33.600, straks 39.000), Laren (12.300) en Blaricum (11.500, straks 6.200) samen. Na de grenswijziging komt er dus een, ten nadele van Blaricum, ingrijpende wijzigingen in de verhoudingen.

Op de tocht

Voor de kleinste gemeente valt er weinig goeds te verwachten: 'Mede in relatie met de grootte van de andere gemeenten' stelt het college, 'en daarmee samenhangende omvang van het ambtelijk apparaat, zal na de grenswijziging de gemeente Blaricum niet over voldoende draagkracht beschikken om een daadwerkelijk aandeel in de samenwerking te leveren. De gemeente Blaricum zal daardoor 'een blok aan het been' van de intergemeentelijke samenwerking worden. Daardoor komen belangen van de inwoners en de gemeente op de tocht te staan.'

Pessimistische slotconclusie is, dat gezien dat alle 'duidelijk zal zijn dat bij een regionale herindeling de gemeente Blaricum zal worden opgeheven.'

Verlies van ruim 800 huurwoningen

Voor de Blaricumse woningzoekenden breken na de grenswijziging sombere andere tijden aan, kan helaas met zekerheid worden voorspeld. Keihard gegeven is namelijk, dat er sprake zal zijn van verlies van 800 van de 1000 huurwoningen. Op 1 januari 1983 stonden er in de Bijvanck 828 en in het oude dorp 266 (waarvan 40 bejaardenwoningen). In de huidige situatie zijn 291 woningzoekenden geregistreerd en komen op jaarbasis gemiddeld 25

woningen vrij. Het aantal woningzoekenden zal straks 176 bedragen en het aantal vrijkomende woningen wordt per jaar geraamd op vijf. Heel concreet betekent dat een aanzienlijke verslechtering van een toch al niet ideale situatie. Omdat binnen Blaricum geen ruimte meer beschikbaar is voor sociale woningbouw van enige omvang, kan de conclusie niet anders luiden, dan dat ook wat dit betreft van de ene dag op de andere sprake zal zijn van een zorgwekkende situatie. De mogelijkheid tot het voeren van een woonruimtebeleid is er door verdwenen. De eigen woningzoekenden, aangewezen op de sociale woningbouw, zijn er de dupe van.

Wonderlijke dank Voorstel laat Blaricum straks in de kou staan

Ook na het verschijnen van het wetsvoorstel om tot grenswijziging tussen Blaricum en Huizen over te gaan en ondanks de toelichting van de minister, blijft Blaricum onverkort op het standpunt staan, dat aanvaarding van het voorstel betekent dat de gemeente groot onrecht wordt aangedaan. De gevolgen zijn, wordt betoogd, te ingrijpend zonder dat er zwaarwegende argumenten voor worden aangevoerd. Deze incidentele grenswijziging zal, is de Blaricumse conclusie, Huizen soulaas bieden maar Blaricum in de kou laten staan.

In Blaricumse visie moet, wanneer een dergelijke incidentele grenswijziging wordt overwogen, de afweging gebaseerd zijn op duidelijke en actuele knelpunten die om een oplossing vragen, waarna zo'n grenswijziging kan voorzien. Van dergelijke knelpunten is in de huidige situatie echter geen sprake luidt de conclusie.

In brede kring wordt daarnaast verbitterd geconstateerd, dat dit wel een heel wonderlijke vorm van waardering is, na alles wat Blaricum in een lange reeks van jaren gedaan heeft ten behoeve van de gewestelijke woningnood.

Niet alleen werden de unieke meentgronden er voor afgestaan maar bovendien werden door de kleine gemeente bestuurlijke en ambtelijke krachten verricht, om tot een snelle woningbouw te komen en daarnaast voor veelzijdige voorzieningen te zorgen. Prestaties die door de huidige Bijvanck-bewoners naar waarde worden geschat. De oogst van al dat werk gaat echter straks, als het parlement het wetsvoorstel aanvaardt, naar Huizen.

Vandaar de verbittering. Er is echter meer. De zorg over de toekomst. De vrees dat het niet zal blijven bij deze 'halvering' van de gemeente, maar dat het juist daardoor in de toekomst kan komen tot een volledige opheffing. Een vrees die des te groter is, nu de minister kenbaar heeft gemaakt, dat hoewel hij thans

niet voornemens is een initiatief tot opheffing van Blaricum te nemen, hij het geen aanbeveling vindt verdienen, de weg naar verdergaande herindelingsvoorstellen in het Gooi te blokkeren.

Met andere woorden werd Blaricum hiermee min of meer 'vogelvrij' verklaard. Dat geldt des te meer, omdat in de toelichting van het wetsvoorstel wordt erkend dat de vorming van een gemeente met

Ook gemeentepersoneel dupe grenswijziging

Voor het gemeentepersoneel zullen de gevolgen van de grenswijziging ingrijpend zijn. Momenteel zijn in Blaricum - met uitzondering van het onderwyzend personeel - 79 personen werkzaam voor de gemeente. Na de wijziging zal dat aantal dalen tot 53. De minister memoreert daarover in zijn toelichting, dat Huizen zich bereid verklaard heeft, 'overtollig Blaricumse personeel op te nemen.' De bewindsman is daarmee wat al te luchthartig. Huizen heeft inderdaad bereidheid getoond, maar wel een voorbehoud gemaakt. Aanvaarding van Blaricumse personeel moet in overeenstemming zijn met het eigen formatieplan. Volledige bestaanszekerheid is er dus niet voor Blaricumse ambtenaren die bereid zijn hun werk voort te zetten in Huizen.

Niemand van degenen die in Blaricum 'overtollig' zijn geworden, zal gedwongen worden, in Huizer dienst te treden. Bovendien besloot de Blaricumse gemeenteraad, dat geen gedwongen ontslagen mogen worden gegeven.

Personeelsleden die besluiten in Blaricum willen blijven werken, hoewel er in het nieuwe schema eigenlijk geen plaats meer voor ze is, zullen in dienst worden gehouden, ondanks de financiële consequenties daarvan. Door eventueel vertrek van anderen verwacht

grond van de gemeente hebben gepacht in het Vierde Kwadrant. Bij een grenswijziging zal deze verpachting eindigen. De agrariërs maken zich daarover, begrijpelijk, ernstige zorgen. Vooral omdat vervangende weidegrond niet beschikbaar is.

De toekomst van deze groep dorpsgenoten die in zo sterke mate mede het beeld van Blaricum meebepalen, kreeg veel aandacht in de argumentering van de gemeenteraad tegen de grenswijziging.

Onder meer werd opgemerkt dat de grenswijziging 'verre gaande negatieve consequenties' zal hebben voor de bestaande agrarische bedrijven die juist op basis van 'reële verwachtingen grote investeringen voor een economischer bedrijfsvoering hebben gedaan.'

De gemeenteraad stelde bovendien dat, als gevolg van bebouwing van het vierde kwadrant, de waarde van het gebied van het Warandepark als bufferzone aangetast zal worden. En dan zijn er uiteraard ook nog de consequenties die bebouwing van het Vierde Kwadrant zal hebben voor het verkeer op de toch al overbelaste dorpsroute.

ongeveer 6000 omwoners 'niet in de lijn ligt van het beleid dat in het algemeen met betrekking tot gemeentelijke herindeling wordt gevoerd.'

Blaricum tilt aan dit aspect van de zaak heel zwaar. In een commentaar op het wetsvoorstel, wordt er onder meer over opgemerkt: 'Om het karakter van Blaricum te handhaven is een eigen gemeentebestuur een absolute voorwaarde. Het gaat niet op om thans te stellen dat de zelfstandigheid van de gemeente Blaricum niet in het geding zou zijn.' Het feit dat de minister niet wenst tegemoet te komen aan het standpunt van de Raad van State, inhoudende dat een toezegging geen initiatief te nemen tot opheffing van de gemeente Blaricum niet gemist kan worden, geeft de Blaricummers al voldoende twijfels.

Het is alles dubbel onverteerbaar voor Blaricum, omdat de overgrote meerderheid van de gemeenteraad de grenswijziging steeds met hantering van een groot aantal argumenten heeft afgewezen. Argumenten die, wordt nog eens gememoreerd, nog onverkort van kracht zijn 'en nimmer door rijk of provincie ter discussie gesteld, laat staan gemotiveerd weerlegd. Thans moet Blaricum wederom vaststellen dat daaraan in de memorie van toelichting bij het wetsontwerp geen enkele aandacht wordt besteed.'

Versterkte vergrijzing

Wanneer de voorgestelde grenswijziging werkelijkheid wordt, zal Blaricum met een groot aantal problemen te maken krijgen. Een van de belangrijkste wordt de verdere (in een stroomversnelling gerakende) vergrijzing van de gemeente. Van de ene op de andere dag zal Blaricum van een gemeente met een relatief jonge leeftijdsopbouw een gemeente worden, die in vergelijking met de landelijke cijfers een verouderde leeftijdsopbouw heeft.

Het is wel zeker dat zowel het particulier als het gemeentelijke (welzijns-)beleid daarop niet afdoende kan inspelen.

Andere gemeenten met soortgelijke leeftijdsopbouw zijn daar in tientallen jaren naar toe gegroeid en hebben het ook dan nog vaak moeilijk met een (te) onevenwichtige bevolkingsopbouw.

In percentages uitgedrukt zal de leeftijdsopbouw van 45 jaar en ouder na de grenswijziging van 28 op 42 procent komen. Het aantal 65-plussers komt van 9,4 op 16,2 procent. Volgens een overzicht zullen er in Blaricum dan bijna evenveel bejaarden van boven de 65 jaar (998) als kinderen tot 14 jaar (1100) wonen. Opvallend is, dat het percentage van jongeren van 15 tot 19-jarigen iets stijgt in de nieuwe situatie, maar de grootste categorie (20-44 jaar) daalt weer met bijna tien procent.

men op den duur toch op de gewenste sterkte te komen. Andere mogelijkheden is, dat de personeelsleden waar het hier om gaat, in de toekomst op vrijwillige basis alsnog met VUT gaan of gebruik maken van de wachtgeldregeling.

Wat het nieuwe Blaricumse schema betreft: het aantal nu bestaande afdelingen zal worden gehalveerd en komt van zes op drie. Gemeentewerken blijft ongewijzigd maar de afdeling Algemene Zaken krijgt er Interne Zaken en Bevolking bij en Sociale Zaken gaat straks behoren tot de afdeling Financien. Ewn onvermijdelijke gang van zaken voor een gemeente die het inwonertal eveneens ziet halveren. Even onvermijdelijk is, dat het voorzieningsniveau

vrij aanzienlijk zal verminderen. Gevolg van een noodgedwongen minder gespecialiseerd ambtelijk apparaat.

Over de samenstelling van de diverse afdelingen zal pas worden beslist, nadat het parlement heeft geoordeeld over het wetsvoorstel.

Overigens is het lang niet zeker, dat er straks nog sprake zal zijn van een teveel van medewerkers. Er is al druk gesolliciteerd naar betrekkingen elders. Vaak met succes. Van een van de afdelingen vertrekken bijvoorbeeld 3 van de 8 ambtenaren, van een andere 4 van de 9. Het streven om vacatures door tijdelijke krachten te laten vervullen is vrijwel onuitvoerbaar gebleken. Dat betekent, dat de situatie nu al heel moeilijk is.

Bezwaarschriften (2200) genegeerd

De bewoners van de Bijvanck die meer dan wie ook bij de 'grenskwestie' zijn betrokken, hebben massaal hun opvattingen kenbaar gemaakt. Het was vooral hun protest, dat zorgde voor een lawine van bezwaarschriften tegen de grenswijziging. Het waren er uiteindelijk ruim 2200!

In een gemeentelijk commentaar op de Haagse memorie van toelichting wordt geconstateerd, dat er weinig mee bereikt is. De naar voren gebrachte zaken werden slechts puntsgewijs aangestuurd en in de memorie van toelichting 'ontbreekt verder elk oordeel of commentaar hierop. De ruim 2200 bezwaren worden domweg genegeerd'.

Een droevige zaak. Vooral omdat onder andere in het Rapport evaluatie gemeentelijke herindeling Zuid-Limburg al kritiek is geuit op dit aspect. 'Den Haag' heeft er zich (nog) weinig van aangetrokken. De criteria voor gemeentelijke herindeling gaan er ongewijzigd van uit, dat 'het oordeel van de huidige bewoners, hoezeer dit ook alle aandacht moet krijgen en respect verdient, niet van doorslaggevende betekenis kan zijn.'

Voor al nu met deze grenswijziging de bestaande sociale en maatschappelijke structuren binnen Blaricum worden door gesneden en een overgroot deel van de bewoners van de Bijvanck daartegen bezwaren heeft geuit, moet het feit dat in de afweging van de minister dit aspect volkomen buiten beschouwing blijft, worden vastgesteld, dat aandacht en respect in ieder geval voor deze burgers minimaal is gebleken.

In het zo vaak geprezen streven, de burger te betrekken bij de oordeels- en besluitvorming van de overheid, is door deze gang van zaken een forse stap teruggezet.

UITNODIGING

Donderdag 3 januari houden b. en v. hun traditionele nieuwjaars-receptie in het gemeentehuis aan de Torenlaan.

De receptie begint om 20.00 uur.

Minder politie na wijziging

Realisering van de grenswijziging betekent onder meer: minder politie in Blaricum. De organieke sterkte van het korps rijkspolitie in deze gemeente bedraagt op het ogenblik 16 man/vrouw. Dankzij dat aantal is het mogelijk om een dienstrooster te maken voor een 24-uurs bezetting.

Na de grenswijziging zal de organieke sterkte teruggebracht worden tot 12 man en dat betekent dat de belangrijke 24-uurs bezetting in het gedrang zal komen. Voor een gemeente als Blaricum een zeer zorgelijke zaak. Een groot deel van Blaricum bestaat immers uit vrijliggende villabebouwing met wat in vaktermen aangeduid wordt als 'potentieel inbraak-gevoelige panden'. Een situatie die eerder extra dan verminderd toezicht van de politie vereist. Vandaar dat al de vrees is uitgesproken dat het dreigend verminderd politietoezicht straks een toename van de criminaliteit in de hand zal werken.

Kerstmis 1944

Er is mij gevraagd om voor het Kerstnummer van Hei & Wei een klein stukje te schrijven.
 Als men ouder wordt, maar wat is oud, krijgt men toch meer herinneringen.
 Zo begon veertig jaar geleden de hongerwinter in bezet Nederland. De ransoenen werden steeds kleiner. Brandstof was er haast niet meer. Tot overmaat van ramp werd het ook nog een strenge winter. Er was geen elektriciteit meer. Het dorp was 's avonds wegens de verplichte verduistering aarddonker. In de huizen moest men zich behelpen met kaarsen en 'n accu waar een lampje op brandde, fietslantaarns enzovoorts.
 Na acht uur mocht men niet meer op straat. Zo naderde het Kerstfeest.
 De klokken waren door de bezetter uit de torens gehaald. Pastoor Jongenius, die altijd zei 'noot de moed verliezen', had met Henk v. d. Bergh, de dorpsmid die erg vindingrijk was, met wat zware ijzers een vervangende klok gemaakt. Er kwam geluid uit de toren.
 Van de bezetter mochten de mensen die Kerstmorgen vanaf drie uur op straat. De katholieke kerstmis begon 's morgens om vijf uur.
 Door de Duitsers was toegestaan dat tijdens de kerstmis in alle kerken of gebouwen waar kerkdiensten werden gehouden, de lampen mochten branden.
 Ik geloof niet dat ze zelf wisten hoeveel moed men de mensen juist daarvoor weer gaf.
 Het kwam over als het licht dat de herders zagen. Als er ooit door mensen om vrede is geboden, was het wel in die Kerstdagen.
 De vrede kwam en we hebben een welvaart gekregen die onze geschiedenis nooit gekend heeft. Laten we er dankbaar voor zijn en het weten te waarderen.
 Ik wens u allen een Zalig Kerstfeest.
 J. H. Rigter

Expositie Nederheem

In Nederheem exposeert tot 15 februari de Blaricumse kunstschilder Frits Goosen.
 Heel vroeg openbaarde zich bij hem een tektalent, mede onder invloed van diverse kunstschilders later verder ontwikkeld in de kunst van olieverf en aquarel. Toch kan hij een autodidact worden genoemd. Het heeft nog vrij lang geduurd voor hij zijn werkzaamheden bij het scheepvaartbedrijf beëindigde, om zich geheel aan het schilderen te kunnen wijden. Dit geschiedde mede door de sterke belangstelling voor zijn werk. Exposities in Nederland, München-Gladbach, Basel, Genève, verzoeken uit Schotland en Sussex om daar speciale landschappen te komen schilderen en vraag uit de V.S.
 Een zeker impressionisme onder invloed van de Haagse School is hem niet vreemd. De keuze van de onderwerpen bepaalt zich tot schepen, zee en landschappen.
 Frits Goosen is lid van de Vereniging van Beeldende Kunstenaars in Hilversum.
 De tentoonstelling in Nederheem is geopend van 8.30 tot 12.30 uur en van 13.30 tot 17.00 uur.
 v.l.

Na 100 jaar weer in Blaricum terug!

WILLARD b.v.
 transporten
 Handel in zand, grind en mest

Schapendrift 2 - Blaricum - 02153-13523

G. JONGERDEN & ZOON
RIETDEKKERSBEDRIJF
 UW ADRES VOOR
 het vernieuwen van rielen daken, bijwerken, opstoppen, ontmossen
 HANDEL IN VONKENVANGERS
 ANGERECHTSWEG 3, 1261 XG BLARICUM
 TEL. 02153 - 86229

Zeven jaren Hei & Wei

Het is gebruikelijk om tegen het eind van het jaar de balans op te maken over de verstreken periode en zich daarna te bezinnen op de toekomst. Wat ons blad betreft is deze taak, althans wat dat balans opmaken aangaat, godeldeels en min of meer onverwacht vervuld door de gemeente Laren.

In opdracht van het Larense gemeentebestuur is immers in oktober j.l. een schriftelijke enquête gehouden onder de Blaricumse bevolking om na te gaan hoe Hei & Wei wordt gewaardeerd. Laren meende op deze wijze de gewenste gegevens te kunnen verkrijgen voor het bepalen van een strategie voor het zelf uitgeven van een overeenkomstig blad voor de eigen bevolking. Oftewel: Hei & Wei stond model voor de inmiddels verschenen Laerbode, die eveneens beoogt dorpsnieuws en gemeente-informatie te brengen.

Om na te gaan hoe Hei & Wei aanslaat hebben twee studentes, de dames Boot en Van Katwijk-Van der Hooven, een lijst met 18 vragen opgesteld, daarbij rekening houdende met de wensen terzake van de gemeente Blaricum en de Stichting die het blad uitgeeft. Zij hebben de formulieren zelf rondgebracht, toegelicht en weer opgehaald.

Rondegebracht bij wie, zult u vragen. Daartoe is op de afdeling bevolking in Nederheem, uit de bij velen uwer bekende ronde draaibak met alle adressen in alfabetische volgorde, om de 2½ cm 80 maal het adres van een willekeurige Blaricumse getrokken (N.B.: het NIPO acht voor een gemeente als de onze een steekproef onder 50 inwoners reeds representatief). Van die 80 aldus bepaalde adressen bleken er 34 in de Bijvanck en 46 in het oude dorp plus Craulo te liggen, dwz. keurig in verhouding tot de verdeling van de bewoners over beide gebieden. 20 Bijvanckers vulden het enquêteformulier in, evenals 26 bewoners van het oude dorp. De resultaten zijn positief: 96% kijkt Hei & Wei altijd of meestal in; 70% leest een uitgave

langer dan 10 minuten; 67% spreekt met anderen over de inhoud; 65% laat zich positief uit over die inhoud (al schort er wat aan de bekendheid van de gemeenterubriek 'Uit Nederheem', vooral onder de Bijvancklezers). Als zwak punt komt naar voren de bezorging, tot nu toe verzorgd door een spreidgroep. Op donderdag in de vierde week van de maand moet het blad in de bus vallen, gevouwen in andere bladen. Slechts 37% blijkt Hei & Wei naar behoren te ontvangen, 39% ontvangt het blad minder dan 7 keer per jaar.

Interessant is de prioriteitenlijst van onderwerpen die worden gewaardeerd, t.w. achtervolgens 1. de historie van Blaricum, 2. interviews met Blancummers, 3. natuur, 4. sport/recreatie, 5. cultuur en 6. agenda's van verenigingen. De tuin en sociaal werk komen wat achteraan.
 Behalve onder de bevolking is ook geëntequêteerd bij 13 Blaricumse ondernemers. Daarbij werd gevraagd naar de motieven van wel of niet adverteren in Hei & Wei. Het blijkt o.a., dat zij die adverteren dit doen om op deze wijze het voortbestaan van het blad te verzekeren en om via Hei & Wei het dorpsgevoel in stand te houden. De tarieven vindt men over het algemeen redelijk.

Tot zover de balans, ons aangereikt uit Laren. Wij hopen gaarne dat De Laerbode een succes zal worden. En wat Hei & Wei betreft, zal in de eerste plaats nader beraad nodig zijn inzake alternatieven voor een betere bezorging, bij voorkeur per separate zending.

F. Le Coultré

Voorzitter Stichting Dorpsblad Blaricum

Chuc Mung Nam Moi vijf jaar later . . .

De deur gaat open. Een rijshuis in Blaricum Bijvanck; een leuk aangelegd buurtje, een lief, keurig huis.

Opgedaan wordt door LE HUU PHUOC. Dat staat op het naamplaatje. Rustig en vriendelijk wijst hij de weg naar binnen. Een gezellige, lichte woonkamer met veel zachte kleuren.

Le Huu Phuoc. Wie is hij? Waar komt hij vandaan. Hoe is hij, een vreemdeling, verzeild geraakt in dat kleine dorpsdeel 'de Bijvanck', waar, O ironie, een beetje om 'gestreden' wordt? Hij vertelt met zachte stem, zangerig, dat hij 5 jaar geleden als Vietnamese vluchteling gekozen heeft voor de vrijheid en de democratie: voor Nederland.

Vader Phuoc - in het Vietnamese staat de voornaam achteraan - hoorde in het vliegtuig pas, dat het koud in Nederland was. Februari 1979. Vanuit de tropische hitte, waar je je hele leven in geleefd hebt, is dat nauwelijks voorstelbaar. 't Andere eind van de wereld. . . . In het opvangcentrum in Baarn werd de familie Le veel steun gegeven. Hij vertelt er met grote dankbaarheid over.
 Na negen maanden werd hem een huis in de Bijvanck toegewezen, gloednieuw, de verf nog bijna nat.

Daar stond hij dan en stel je ook dat eens voor. Zo'n huis moet ingehakt, die huishouden op gang gebracht, de kinderen naar school. . . . Phuoc heeft zelf in Baarn 400 lesuren Nederlandse taal gehad. Een beetje kun je je dan redden. Het dochtertje Tiên blijkt na een zware en moeilijke start uit te groeien tot een prima leerling, met prachtige rapporten en zit, dertien jaar oud, op de Middelschool. Zoon Loc, nu zeven jaar, in de tweede van de Openbare School bij meester Ab Plug. Ze praten hollands. Gewoon als iedereen. Phuoc is daar wel blij en trots om, maar ook wat weemoedig. Zullen zij ooit contacten met hun verre, eigen familie kunnen onderhouden, met andere Vietnamese als zij hun taal en eigen culturele erfgoed vergeten? Vietnamese wordt alleen daar onderwezen, waar acht tot tien kinderen bij elkaar wonen. In de Bijvanck is dat lang niet het geval. Er waren nu nog maar zeven Vietnamese. In 1980 waren het er zestien.
 De kinderen in Nederland moeten trouwen

toch al zoveel leren, Duits, Engels, Frans, soms Grieks, Latijn, Spaans.
 Hij lijkt er wat bezorgd over. Hij zou ze thuis zo graag twee-talig willen opvoeden. De kleine Loc van 7 komt binnen.
 Zonder dat het hem gezegd wordt geeft hij keurig een hand en zegt vriendelijk goedendag. Vervolgens gaat hij - eveneens zonder instructie - naar de hall en hangt zijn jasje op (!). Zijn vader vertelt dat in de oosterse cultuur het ouderschap nog strikt en streng is. Kinderen moeten goed worden opgevoed en dat kan alleen op die manier.

Het verre vaderland

Er valt geen klacht. Geen woord wordt gerept over eenzaamheid, heimwee naar dat verre, verre vaderland. Dat land waar bijna alle banden mee verbroken zijn.
 Slechts af en toe krijgt hij brieven uit Vietnam. Duidelijk 'gecensureerd'. Hij kan zich geen beeld maken hoe het er werkelijk met zijn familie toegaat.
 Hij zegt 'het communisme is vreselijk daar. De propaganda moordend. Vier jaar heb ik onder dat juk geleefd. Vervolging, concentratiekampen. . . . Ik kon niet verder. Ik moest vluchten. Uit de brieven kan ik slechts vaag en tussen de regels aanvoelen hoe het er gaat. Het is een grote droefheid voor me'.
 Het offer is gebracht. De kinderen, onbewust van het menselijk drama, spelen onbekommerd. Het meisje Tiên zit te lezen, iets wat ze dolgraag en zoveel mogelijk doet. Soms kijkt ze even op en lacht. Rustig en tevreden.

Ze zijn Nederlandertjes aan 't worden met glimkend, zwart zijden haar en lieve ogen. Hun vriendelijkheid is opvallend.
 Phuoc Le Huu zegt erover: 'de oosterse mentaliteit is zo anders' en hij glimlacht erbij. Een constatering.
 Vader Phuoc, hij verzorgt de kinderen en heeft zorgen. Voor hem is het een kwelling niet aan het werk te kunnen. Dat is voor hem het ergste. Hij heeft geen enkele kans. Deze intelligente, gestudeerde man was in Vietnam journalist, parlementair verslaggever bij een groot dagblad in Saigon. Als iemand zag, wist en begreep wat er met zijn land aan de hand was, dan was hij het wel.

Zijn werk mist hij. Hij mist misschien zoveel, maar hij praat er niet over. Van zijn grote familie wonen er een broer met zijn gezin in Nieuwegein (in Nederland leven rond 7000 Vietnamese), een ander woont in Amerika.
 'Na de vlucht zat ik met mijn kinderen van twee en bijna acht in een kamp in Maleisië. Bijna vijf maanden woonden we daar, toen ik in de gelegenheid kwam op het aanbod van de Nederlandse regering in te gaan en voor de vrijheid in dit land te kiezen.'

. . . dan ga je . . .

Wat een stap! Een reuzensprong. Wat een moed. Het is nauwelijks voor te stellen en ook al hebben we er in de afgelopen jaren zoveel over gelezen, het is en blijft een onvoorstelbaar iets. Je pakt je twee kindertjes bij de hand, dan ga je. . . draai het verhaal maar eens om - je moet weg, je kunt niet anders. . . en je komt terecht in Vietnam. . . .

De democratie, de vrijheid, hij is er zo dankbaar voor; de kinderen weten eigenlijk al niet beter net als wij allemaal: het is toch gewoon, zo hoort het toch. . . Mensen als Phuoc kijken peinzend.

'Wij vieren hier gewoon alles'

Nu, in de donkerste maand van het jaar, terwijl de meeste mensen een beetje aardiger proberen te zijn dan normaal, en met wat meer sentiment dan doorgaans terugblikken op die twaalf verlopen maanden, vraag je je af wat de familie Le gaat 'vieren'.

'Wij vieren hier gewoon alles zo gezellig mogelijk mee, alles, Sinterklaas, Kerstmis. . . . In Vietnam zijn vier grote religieuze stromen, kunnen we leren. Het Katholicisme, het Boeddhisme, het Hoa Laoisme en het Cao daisme. Tot deze laatste hoort Phuoc Le Huu. Over en weer weten wij mensen dikwijls alleen de oppervlakkige zaken van een land aan de andere kant van de wereld.

Je kent de hoofdsteden meestal, soms wordt ergens een vliegtuig gekaapt of een president vermoord en zie je een glimp achter je oppervlakkige kennis. Phuoc kende de plaatsen Amsterdam, Rotterdam als havens en leerde op school van de internationale rechtsorde die in het Vredespaal in Den Haag zetelt. Nu woont hij hier. Wortelen zijn kinderen hier. 'Ik wens iedereen alles goed voor 1985' zegt hij zacht en wil het best even opschrijven ook. **Chuc Mung Nam Moi**. . . en wij zeggen hartgrondig 'insgelijks. Gelukkig Nieuwjaar'.

a.l.s.

Kerstmis: weg van verleden naar toekomst

Van jongsaf werd ik in de Advent getroffen door de lezingen uit de profetie Jesaja, die in die tijd werden voorgelezen. Ze spreken over een tijd van vrede, die komen moet. 'n Tijd waarin wapens niet meer nodig zijn, zodat mensen de zwaarden, het ijzer om te wonden en te doden, omsmeden tot ploegscharen, ijzer om het land te bewerken, zodat er graan kan groeien. Wat me heel bijzonder aan het dromen zette was het visioen van de dierenvrede. Een wereld waarin de wolf en het lam naast elkaar liggen, en de panter zich neervlijt naast het bokje. Dit verhaal bracht me, in m'n fantasie, in een soort paradijs.
 Langzamerhand begon ik echter te beseffen dat het misschien eigenlijk niet om dieren, maar om mensen ging. Mensen die in hun medemens alleen een soort prooi zien en zich als verscheurende dieren opstellen tegenover de zwakkeren. En ik begon te zien dat heel veel mensen in Jesaja een wereldvreemde dromer zagen. Ze konden niet geloven in echte vrede en gerechtigheid. En je kunt je moeilijk inzetten voor iets waarin je eigenlijk niet gelooft.
 Sinds drie maanden woon ik nu hier. Fiet send door Blaricum in deze vroeger winterdagen heb ik soms het gevoel iets van de paradijselijke rust te ervaren. Vol dankbaarheid dat ik hier mag wonen vind ik deze rust, deze pracht van dit dorp bijna onwerkelijk. Maar ik besef ook dat je niet zo mag oppaan in dit alles dat je je zou afsluiten voor de andere werkelijkheid: 'n wereld waarin wa-

pens nog steeds niet zijn omgesmeed, en waarin de sterken hun kracht niet gebruiken om de zwakken te beschermen.
 Maar ook nu lezen we weer uit Jesaja, en ik besef dat deze profetie geen wereldvreemde dromer is geweest. Hij heeft ook 'veet van verwording en verwoesting, van moord en doodslag. Toch durft hij verder te kijken.
 Wie dit alles leest in de tijd voor Kerstmis, weet dat Kerstmis niet allereerst een feest is waarop we achteruit kijken naar iets dat lang geleden in Betlehem is gebeurd. Kerstmis is nog steeds: vooruitkijken naar wat nog gebeuren moet. Het kind, in Betlehem geboren, heeft zich toen Hij opgroeide laten inspireren door dezelfde Jesaja die wij nu ook nog lezen.
 En Hij heeft als man geprobeerd iets van die droom waar te maken.

Wie op 25 december niet alleen een midwinterfeest van gezelligheid wil vieren, maar ook de geboorte van dit Kind zal achter hem aangaan, de toekomst tegemoet. Want we weten dat in en buiten Blaricum nog heel wat te doen is aan onze lieve wereld. En wie werkelijk gelooft dat er iets gebeuren kan, zal er, hoe bescheiden ook, voor zorgen dat er iets gebeurt, dat iets ten goede verandert. Ik wens ons allen toe dat we ons in deze dagen open stellen voor het feest dat we vieren, dat we oog krijgen voor de mogelijkheden die er zijn om dichtbij en veraf iets te verwelken van de droom van Jesaja, van het leven van de Heer, in Betlehem geboren.

N. de Gooijer

Versieren

Let 'ns op onze drukte in deze dagen: hoe we de boel optuigen en mooier maken, hoe we het elektriek versmeden en vervangen door het levende licht van kaarsen, hoe we de warmte van een vlamvend vuur verkiezen boven de radiatoren, hoe we ons met lieve mensen omgeven en zo vereren tegen allenigheid - dan krijg je toch de indruk dat we met Kerst wat willen versieren dat niet alle dagen kan? Verzet verdaat tegen veel dat zich voordoet. Verlangen verlost naar wat breedvoeriger moest bestaan.
 Met andere middelen dan optochten en spandoeken maar Kerst als protestdemonstratie: is dat wat?
 - De groeten en wensen!
 W. C. Verstoep

guis'stoffenhuus
 moderne stoffen en
 furnituren
 alles voor de zelfmaakmode
 w. c. de wetering 42 - bijvanck-blaricum
 tel. 02152 - 6 11 60

garage van mill
 benzine service-station
 pomp dagelijks open van:
 07 - 20 uur
 zat: 09 - 20 uur
 zond: 10 - 19 uur
 Esso Benzine - Diesel
 Haardhout - Houtskool
 Fire log - Aansteeblokken
 torenlaan 2 4 blaricum tel 82217

De Ollielamp
 Steek Uw licht eens op bij de Ollielamp in Blaricum.
 Voor alle soorten en modellen olielampen waaronder ook antiek
 Wij bieden U een uitgebreid assortiment onderdelen om
 Uw niet complete olielamp weer compleet te maken.
 (ook inkoop) Meentweg 27a - Blaricum - tel. 02153 - 1 56 71

Ján en André Visser
 LEVERING VAN O.A.
 Wasmachines Gasfornuizen
 Boilers Geysers
 Kachels Stofzuigers
 Verlichtingsartikelen
 Electricien Evenaar 8
 telefoon 02153 - 8 78 92
 AANLEG EN ONDERHOUD VAN
 Gas Water Sanitaire installatie
 Elektrische installaties
 Loodgieter Meentweg 29
 telefoon 02153 - 8 24 85

stiny
 Tandtechnisch Lab.
 en Dental Shop
 Binnenkoud 5
 1261 EG Blaricum
 Tel 02153 1 17 23

Uw auto is in vertrouwde handen bij:
AUTOSCHADEBEDRIJF ROWY
 • uitdeuken • eigen sleepdienst
 • spuiten • leenauto's voor noodgevallen
 • carrosserie richten • dagelijks een team vakmensen
 • roestbehandeling
 STRAK & STRALEND
 Eerste Molenweg 28a - 1261 TD Blaricum - Telefoon 02153-87036

wgf oversteegeen
 woning- en meubelstofferij
 De vanouds bekende woninginrichting in het hart van Blaricum.
 voor vloerbedekking en gordijnstoffen in
 uw woon-, eet-, slaapkamer-, zolder-, kelder-, kook- en kleinste kamer.
 huizerweg 5 - blaricum - tel. 02153 - 8 25 23

Gaat U het ook zelf doen?
 dan naar
Hobby-Shop
 B. C. STEENBEEK
 Blaricum
 MEENTWEG 31-33
 TELEFOON 157 47

D.A. DROGISTERIJ - PARFUMERIE
J. KLEIJN
Nieuw 48 uur service stomerij
Homeopatische producten
Foto - Reform
Dorpsstraat 11a Telefoon 14865

BLARICUMSCHE BOEKHANDEL
KANTOORBOEKHANDEL
BOEKHANDEL
SPEELGOEDEREN
TABAK SIGAREN
SIGARETTEN
LEVERING VAN STEMPELS
DORPSTRAAT 12 BLARICUM TEL. 02153-82778

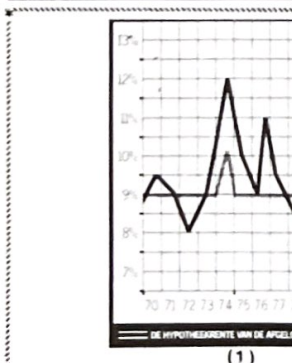
Singel 14
1261 XP Blaricum
Tel. 02153-11839
**J. DE GOOIJER
AANMEER**
NIEUWBOUW VERBOUW ONDERHOUD

UITVERKOOP **Koopmans VERFHANDEL** **UITVERKOOP**
HISTORISCH VERVEN
Exklusief behang met gordijnstof
Tel. 8 23 52
Naarderweg 2 - Blaricum

DE JUISTE WEB...
voor 'n exclusieve BLOEMENGRUET
blaricum meentweg 7
tel. 02153-8 68 09
Stef Raven
BLOEMSIERKUNST

Wijzigingen inzamelen huis- en grofvuil
Op de beide Kerstdagen, dinsdag 25 en woensdag 26 december a.s., wordt geen afval ingezameld.
Het HUISVUIL van de wijken 44, 45, 46 en 58 wordt **twee dagen later**, op donderdag 27 december opgehaald.
Het HUISVUIL van de wijken 47, 48, 49 en 56 wordt ook **twee dagen later**, op vrijdag 28 december opgehaald.
Gedurende deze week van 24 tot en met 28 december zal er **GEEN GROFVUIL** opgehaald worden.
Het overlaadstation aan de Ambachtsweg in Huizen is op 25 en 26 december gesloten.
Op Nieuwjaarsdag, dinsdag 1 januari wordt er **geen huis- en grofval** opgehaald.
Het HUISVUIL van de wijken 44, 45, 46 en 58 wordt **één dag later**, op woensdag 2 januari ingezameld.
Het overlaadstation Huizen is op nieuwjaarsdag gesloten.
Het ophaalschema van GROFVAL zal er in de periode 1 januari 1985 tot 15 januari 1985 als volgt uitzien:

47	donderdag	10-1-1985
50	vrijdag	11-1-1985
51	vrijdag	4-1-1985
52	vrijdag	11-1-1985
53	maandag	7-1-1985
54	maandag	7-1-1985
58	woensdag	9-1-1985

De Rabobank
RENTE STABIEL HYPOTHEEK
vangt 30 jaar lang de schokken op.
Haal een brochure of informeer bij
RABOBANK BLARICUM
telefoon 02153 - 8 91 04, Dhr. Van 't Klooster
Rabobank

Een gratis dansles voor ouderen plus elf danslessen voor maar drie gulden per keer

Onder het motto DANSPAS 65+ kunnen Blaricommers van 65 jaar en ouder binnenkort gebruik maken van een uniek nieuwjaarscadeautje. Een gratis dansles, aangeboden door de Blaricumse Welzijnsstichting. Deze dansles wordt gehouden op vrijdagmiddag 11 januari a.s. van 15.45 tot 17.00 uur in de bovenzaal van dorpshuis De Blaercom, Schoolstraat 3, Blaricum. Danslerares is Gerdie van Kooten van de gelijknamige dansschool in Soest; een lerares met jarenlange ervaring o.a. in het geven van dansles aan ouderen.

Aanmelding gratis dansles
Voor de dansles op vrijdag 11 januari hebt u de keuze uit drie manieren van aanmelden:

- op 7 of 8 januari een telefoontje naar de Blaricumse Welzijnsstichting (02153) 12977
- 's ochtends is meestal iemand van de stichting aanwezig, maar het kan gebeuren dat u in een antwoord-bandje aan de telefoon krijgt. In dat geval kunt u uw naam en telefoonnummer inspreken, waarna u zo gauw mogelijk wordt teruggebeld.
- Een briefkaart of briefje aan de Blaricumse Welzijnsstichting p/a dorpshuis De Blaercom, Schoolstraat 3, 1261 EV Blaricum. U kunt volstaan met de vermelding: 'Aanmelding gratis BWS-dansles' + uw naam, adres en eventueel telefoonnummer.

Een folder DANSPAS 65+ afhalen bij onderstaande adressen. Behalve informatie over de dansles bevat deze folder een aanmeldingsstrook. U kunt deze strook invullen en in de brievenbus doen (buitenbus) bij dorpshuis De Blaercom. Het strookje gaat in een enveloppe met op de afzender de vermelding: 'BWS-dansles'. De afhaaladressen voor deze folder zijn:
Blaricumse Boekhandel, Dorpsstraat 12
Wijkgebouw Kruisvereniging, Kerkpad 21
Verzorgingshuis De Beukelaar, Torenlaan 22
Verzorgingshuis De Wingerd, Kerkpad 30
Dorpshuis De Blaercom, Schoolstraat 3
Gezondheidscentrum Bivanck, Hooibrug 7
Buurthuis De Malbak, Wetering 120 (Bijvanck)

Valeta
Tijdens de 65-plus danslessen in De Blaercom kunt u ondermeer de goede oude Valeta weer eens fijn ophalen.
Bovendien leert u de basisspassen van dansen als de Quickstep, Tango, Engelse Wals, Cha-cha-cha en Sint Bernardswals. Voor deelnemers die ook wel eens iets willen proberen op discmuziek houdt Gerdie van Kooten extra langspeelplaten achter de hand.

Cursussen Blaricumse Welzijnsstichting Voorjaar 1985

Voor onderstaande cursussen, die bijna allemaal halfjaarlijk van start gaan, bestaat nog de mogelijkheid tot inschrijving:

- Pottenbakken** o.l.v. Puck Muller
dinsdag van 9.30-11.30 uur / start 15 januari / kosten f 70,- voor 12 lessen.
- Brooddeegfiguren maken**
maandag van 13.45-15.15 uur / start 14 januari / kosten f 30,- voor 6 lessen.
- Bloemschikken**
woensdag van 9.30-11.30 uur / start 16 januari / kosten f 25,- voor 5 lessen.
- Kleding maken**
dinsdag van 9.30-11.30 / start 15 januari / kosten f 60,- voor 12 lessen.
- Breien**
maandag van 13.30-15.00 uur / start 14 januari / kosten f 35,- voor 7 lessen.
- Tekenen en schilderen volwassenen**
Speciaal voor mensen die 's avonds niet graag de deur uit gaan:
dinsdag van 9.15-11.15 uur / start 12 februari / kosten f 50,- voor 10 lessen.
- Tekenen en schilderen kinderen**
maandag van 16.00-17.30 uur / start 11 februari / kosten f 24,- voor 12 lessen.
De kinderen kunnen per keer komen. Het lesgeld bedraagt dan f 2,-.

Inschrijven voor bovenstaande cursussen:
Op 10 januari in dorpshuis De Blaercom, Schoolstraat 3, Blaricum
's morgens van 10.00-12.00 uur
's middags van 14.00-16.00 uur
's avonds van 19.00-20.00 uur
U wordt verzocht het cursusgeld bij inschrijving te voldoen.
Als u nog vragen hebt kunt u ons vanaf 7 januari telefonisch bereiken onder nr. 02153-12977.

Kerstvakantie? leuke dingen in De Blaercom voor jongens en meisjes van 6 tot 12 jaar.

Speciale nieuwjaars-instuif op woensdagmiddag 2 januari
Op deze instuif kunnen jullie naar hartelust kleien, kleuren, schildertjes maken of wat je maar wilt.
Een speciale attractie voor oudere kinderen is emalleren.
De instuif wordt gehouden van twee tot halfvier. Kosten van deelname f 1,- per kind, materiaal inbegrepen.

LET OP: voor de instuifmiddagen na 2 januari gaat de Blaricumse Welzijnsstichting maandkaarten uitgeven. De prijs van de kaarten bedraagt f 4,50 (voor vier woensdagmiddagen). Ook blijft het mogelijk om per keer te betalen. De prijs bedraagt dan f 1,25 per keer per kind, materiaal inbegrepen.

Jeugdfilm Billy Turf
op vrijdagmiddag 4 januari
Dolle pret met deze bekende stripfiguur in een Nederlands gesproken film, die om een uur 's middags begint.
Als je zeker wilt zijn van een plaats kun je 's morgens al kaarten kopen van 10.00 tot 11.00 uur. Entree f 3,- per persoon.

TOT ZIENS IN DE BLAERCOM!

Gezinsmiddag

Waarheen met de kinderen? Succes verzekerd op zondagmiddag 13 januari a.s. Een frisse winterwandeling naar dorpshuis De Blaercom en daar met 2'n allen brooddeegfiguren maken. De middag begint om 14.00 uur en u kunt deelnemen voor f 3,- per persoon. Leuk als u komt!

Inleveren kopij voor het volgende nummer vóór 10 januari 1985.

Het Jeugd Rode Kruis op zoek naar vrijwilligers

Na een aantal jaren trouwe dienst heeft een vrij fors aantal van onze vrijwilligers de eindstamleertijd bereikt, is geslaagd en vaak naar elders vertrokken of heeft een nog meer tijd in beslag nemende opleiding uitgekozen. Wie wil er onder het motto van 'kijk eens om je heen en help een handje' wat vrije tijd besteden aan een in wat minder gelukkige omstandigheden verkerende medemens?

Onze jongeren doen elke zondagmiddag dienst in het Revalidatiecentrum Julianaoord. Daar verzorgen zij de koffie en de thee in het Trefpunt, waar de patiënten met hun bezoekers even uit de ziekenkamersleer kunnen vertoeven. Eens in de maand helpen wij in het bejaarden-tehuis Thedoston bij de kerkdienst akklaar. We halen dan bewoners die niet zelf kunnen komen van de zalen en kamers, helpen bij het opzoeken van gezangen en brengen ze na de dienst weer terug.
Misschien kunnen we na de reorganisatie weer met vrijwilligers terugkomen bij de Trappen-berg, waar vooral de jongeren onder ons graag knutselden en speelden met patiënten. Aangezien er nu nog maar weinig kinderen verblijven, moet dat eerst goed bekeken worden.
Ook doen we mee aan incidentele acties, zoals b.v. helpen bij de ziekdag van de Zonnebloem en bij de Rollybus.
Als jullie echt nog meer over het Jeugd Rode Kruis willen weten, dan kunnen jullie alles daarvoor lezen in de bibliotheek, in de map die twee van ons aan Sinterklaas hebben aangeboden.
Misschien hebben jullie zelfs op school al wel een informatieset gehad...
Je kunt je opgeven bij Mevrouw P. Beelaerts Eemnesserweg 15a
1261 HE Blaricum
Tel. 02153-83998

Rechtswinkel, óók voor Blaricommers

Van de stichting Rechtswinkel Huizen en Omstreken ontvingen wij het verslag over 1983, waaruit weer eens blijkt dat heel wat inwoners van onze gemeente daar te rade zijn gegaan voor hulp op rechtskundig of maatschappelijk gebied. Op maandagavonden tussen 19.30 en 20.30 uur en op woensdagochtend tussen 9.00 en 10.00 uur in het buurthuis 't Vuronger, Schoolstraat 10 te Huizen, Postbus 253, 1270 AG Huizen. Eenvoudige inlichtingen met korte antwoorden kunnen telefonisch gevraagd worden tijdens de spreekuren op nr. 02152-60761.

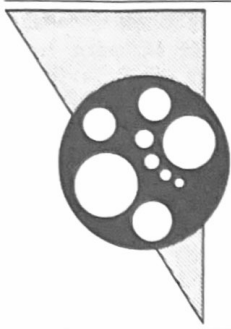
De Rechtswinkel verleent zijn hulp geheel kosteloos, maar desgewenst kan men een bijdrage stoppen in de bus die ten kantore daarvoor is geplaatst. Weliswaar ontvangt men een kleine subsidie van de overheid, maar de onkosten kunnen daaruit niet betaald worden. Op de spreekuren wordt eerste lijns hulp geboden maar ook helpt men bij het schrijven van brieven, het opstellen van bezwaar- en beroepschriften enz. Voor verdergaande hulp verwijst men naar daarvoor in aanmerking komende instanties.
Omdat er nogal eens rechtskundige vragen zijn met een maatschappelijke achtergrond, is op de spreekuren, naast een rechtskundige, steeds een maatschappelijk werker aanwezig, waardoor de hulpverlening vergemakkelijkt wordt. Het komt voor dat meer ingewikkelde zaken niet geheel door de Rechtswinkel behandeld kunnen worden. In zo'n geval laat men zich bijstaan of wordt verwezen naar de advocatenkantoren van Mrs Kouwenberg, naar de advocaten Mrs J. Kuperus en H. Houtsmuller, A. Oosterhuis-Vastmaer, S. C. Spaans, T. J. Visser en F. Majoor (Amsterdam).
In 1983 is wat minder dan het jaar tevoren de Rechtswinkel geraadpleegd maar dit kwam voornamelijk omdat men van het oude adres naar 't Vuronger was verhuisd. Desondanks telde men op ieder spreekuur gemiddeld meer dan acht bezoekers, resulterend in niet minder dan totaal 681 vragenstellers. In het jaarverslag komt een lijstje voor over de aard van de gestelde vragen.
Op het gebied van arbeidsrecht waren er 124 vragen, van de sociale verzekering (WW, WAO, ABW) 83 vragen, huur van bedrijfsruimten 2, over echtscheidingen 85, studiefinanciering 7, wegeverkeersrecht 9 vragen. Voorts ontving men op strafrechtelijk gebied 17 en op militair gebied 3 vragen.
Het zal onze lezers interessieren dat uit het oude dorps Huizen 224 klanten afkomstig waren, uit de Huizermaat 195, uit het oude Blaricum 195, uit de Bivanck 59 en dat de vragen zo gevarieerd waren dat wij deze niet alle kunnen vermelden. Merkwaaardig is het zeker dat twintig twintig burenen niet minder dan 11 keer aan de orde zijn gekomen en dat in totaal 55 keer telefonische raad is ingewonnen. Het jaarverslag over 1983 maakt zeker duidelijk dat de Rechtswinkel in een bestaande behoefte voorziet. Aankomende en volslagen juristen, maatschappelijk werkers, zowel mannen als vrouwen, die aan de Rechtswinkel medewerking willen verlenen - men doet er heel wat ervaring op - zijn altijd welkom omdat er wel enig verloop onder de vaste medewerkers is. Gelukkig is door een regelmatig toelief van nieuwe enthousiaste krachten de continuïteit van de Rechtswinkel vrijwel gewaarborgd. Het jaarverslag brengt terecht dank aan degenen, die soms jarenlang, zonder enige beloning de stichting hebben gediend.
Over het algemeen zien veel mensen er tegen op om voor niet-ingewikkelde zaken een advocaat te raadplegen en dat niet alleen omdat hun tarieven nogal gepeperd zijn. Dan biedt de Rechtswinkel dikwijls uitkomst, waar hoogst vertrouwelijk gepraat kan worden en men weet dat zijn problemen niet aan de grote klok gehangen worden. Alle archiefstukken worden er bovendien twee jaar bewaard zodat men altijd nog eens op een oude kwestie terug kan komen.
Eventuele medewerkers kunnen nadere inlichtingen vragen bij mevr. F. de Winter-Fourmier, secretaresse van de Stichting Rechtswinkel Huizen, telefoon 02153-89659.

ASSURANTIE-ADVISEUR M. A. BEK ASSURANTIEN HYPOTHEKEN FINANCIERINGEN LENINGEN BINNENWEG 3 TELEF 02153 - 8 93 71 1261 EK BLARICUM	JUWELIER GOUDSMID A. Scheumans v/h de Raad door eigen reparatie-atelier merkbaar goedkoper in snelretour Schoonstraat 4 1261 EV Blaricum Telefoon 02153-14120 3 maanden gratis
---	---

karel van der bijl makelaar in onroerende goederen taxaties - verzekeringen - hypotheek - financieringen dorpstraat 10, blaricum telefoon 02153-15300 (vijftien driehonderd)	
--	--

DORRESTIJN TAXI-COMBINATIE BLARICUM 10094 ROLSTOELVERVOER GROEPSVERVOER	samen op de goede weg	TAXI CENTRALE HUIZEN 51000 ROLSTOELVERVOER GROEPSVERVOER
---	------------------------------	--

 HORSMAN SPORT ARTIKELLEN wetering 43 bivanck-blaricum-huizen 02153-83383	TE KOOP Grafkippenhok met ren + nachthok. Afm. ± 2x1x1 m (lxbxh). Vraagprijs f 175,-. Tel. 02153-89120.	TE KOOP Volglas aquarium compl. met Eheim pomp, lichtbak en bijz. onderstaand hoog 60 cm + Vraagprijs f 250,-. Tel. 02153-89120.
---	--	--

Gewest Gooi en Vechtstreek

Samenwerkingsorgaan van de gemeenten Blaricum, Bussum, Hilversum, Huizen, Naarden, Muiden, Nederhorst den Berg en Weesp

OKTOBER 1984

SAMEN: MEER BESTUURSKRACHT

Het gewest Gooi en Vechtstreek is een samenwerkingsorgaan van negen gemeenten. Omvang van taken, de aard van het werk maken dat het minder zichtbaar voor de burger aan de weg timmert. Zeker, kranten schrijven over het gewest. Niet zelden reppen die berichten van moeizaam bestuurswerk. Er wil nog weleens sprake zijn van niet synchroon lopende belangen en van afwijkende gemeentelijke visies. Zulke aspecten komen bij een democratische besluitvorming aan de oppervlakte. Het heeft geen zin om ze te ontkennen. Samenwerken betekent onvermijdelijk op z'n tijd iets prijs moeten geven van eigen gemeentelijke bevoegdheden. Dat kan pijn doen. Ook de bestuurder is niets menselijks vreemd. Desondanks staat bij de gemeenten voorop: samenwerken moet! Het gewestelijke bestuurswerk is van groot belang voor alle inwoners van alle samenwerkende gemeenten. Alle reden er een boekje over open te doen.

Samenwerking tussen gemeenten is niet iets van deze tijd. En een gewest is niet zoiets als een modeverschijnsel in bestuurdersland. Zolang er al gemeenten bestaan werken ze op een of andere manier samen. Maar vooral in de na-oorlogse jaren is de behoefte eraan sterk gegroeid. Niet zo verwonderlijk. Ingrijpende maatschappelijke veranderingen hebben ook de gemeenten niet onberoerd gelaten. Gevolg: veel activiteiten zijn niet of nauwelijks meer per afzonderlijke gemeente te organiseren. Er zijn problemen op de

gemeenten afgekomen die slechts te beheersen en goed te begeleiden zijn wanneer ze binnen het grotere kader van samenwerking worden geplaatst. Het gewest is zo'n kader. In 1967 besloten de zes Gooise gemeenten om het gewest Gooiland op te richten teneinde een oplossing te vinden voor het spanningsveld dat er lag - en nog ligt - tussen enerzijds de noodzaak de Gooise natuur te behouden en anderzijds de noodzaak van woningbouw. Typisch voorbeeld van wat heet grensoverschrijdende of regionale bestuursproblematiek.

Natuurlijk had een hogere overheid (provincie of rijk) voor dit klemmende Gooise probleem een oplossing kunnen bedenken. Aantrekkelijker en ook beter is baas in eigen beemd te blijven en gemeentebesturen, die het dichtst bij de burgers en bij de problemen van de regio staan, samen laten uitmaken wat er moet gebeuren. Ook de eigen gemeentelijke haard is goud waard! Al moet voor het vinden van oplossingen die haard weleens verwisseld worden voor het kampvuur van de gewestelijke samenwerking. Toch zijn het eigen gemeentelijke koks die daarop hun bestuurlijke potjes gaar stoven. Meer mans door samenwerking. Dit besef lag later ook ten grondslag aan de beslissing van de drie Noordhollandse Vechtgemeenten om toe te treden tot het gewest. Dit gebeurde in 1974 en de naam werd toen: gewest Gooi en Vechtstreek, nu omvattende het grondgebied van de gemeenten Blaricum, Bussum, Hilversum, Huizen, Laren, Muiden, Naarden, Nederhorst den Berg en Weesp.

De drie gedelegeerden v.l.n.r. F. Tielrooij (VVD), B. Buddingk (P.v.d.A) en H.J. Walch (CDA).

Gemeenschappelijke regeling

Samenwerking tussen gemeenten gebeurt op basis van een zogeheten gemeenschappelijke regeling, zoiets als een samenwerkingsovereenkomst. Soms gaat het om samen doen van twee gemeenten, vaak omvat de samenwerking een groep gemeenten. Doorgaans gaat de gemeenschappelijke regeling over één bepaalde taak (bijv. de brandweer, de muziekscholen). Hoe wijd vertakt het samenwerken van gemeenten is, blijkt uit het bestaan van bijna tachtig gemeenschappelijke regelingen in de regio Gooi en Vechtstreek.

Ook de samenwerking binnen het gewest is gebaseerd op een gemeenschappelijke regeling. In zekere zin een buitenbeentje omdat ze het samen opereren niet beperkt tot één activiteit maar de mogelijkheid opent om een heel takenveld te betreden. Aan het gewest zijn dan ook diverse taken opgedragen. De

meeste houden rechtstreeks verband met die twee hoofddoelstellingen van natuurbehoud en woningbouw, die samen min of meer als bakermat voor het gewest zijn te beschouwen.

De gewestelijke samenwerking omvat thans de volgende taken: volkshuisvesting, ruimtelijke ordening, milieu, openluchtrecreatie, natuur en landschap, volksgezondheid, verkeer en vervoer, werkgelegenheid en economische zaken. Uiteenlopende taken, die ook op verschillende manieren worden vervuld. In veel gevallen gaat het om voorbereiding van een gemeenschappelijk beleid. Vaak volgt daar nog beleidsbepaling op. En in een enkel geval ook een stukje uitvoering. Soms is er alleen sprake van het bieden van een kader voor regelmatig overleg tussen de gemeenten. Maar in alle gevallen is het oogmerk vergroten van de gemeentelijke bestuurskracht in onze regio.

Gewestkantoor

Utrechtseweg 16, 1213 TS Hilversum, tel. 035 - 231341.

Dagelijks bestuur

Voorz.: J.C. Schild.

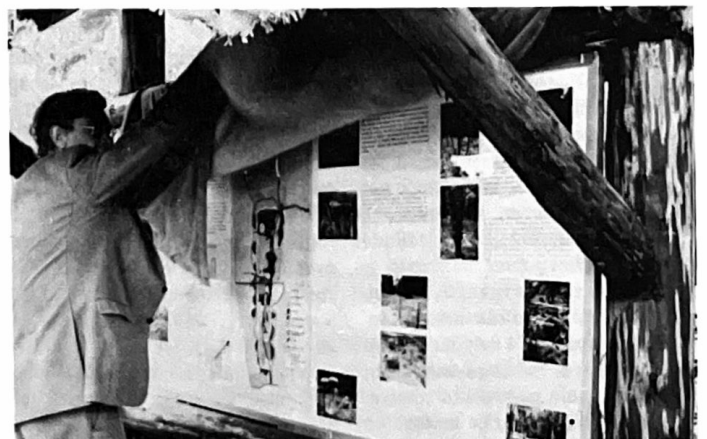
(algemene bestuurlijke contacten, coördinatie van de voorlichting, economische zaken en werkgelegenheid).

Gedelegeerde voor ruimtelijke ordening, verkeer en vervoer, distributie planologie, openlucht recreatie en organisatie: F. Tielrooij.

Gedelegeerde voor financiën, personeelszaken en volkshuisvesting: H.J. Walch.

Gedelegeerde voor milieubeheer en gezondheidszorg: B. Buddingk.

Secr.: A.J.L. Bongers.

Gewestvoorzitter J.C. Schild onthult voorlichtingsbord Vrijwillig Goois Natuurbeheer in het Spanderswoud.

Geen gesloten huis

Heel veel gewestelijke inspanning en werkkraft blijft verhuuld in de beslotenheid van vergaderzalen. Samenwerking betekent immers veel overleg. Allereerst met en tussen de negen deelnemende gemeenten. Maar ook met andere overheden, instellingen, groeperingen, enz. Vele maanden, zelfs soms jaren, kunnen aan de totstandkoming van concrete plannen voorafgaan. En dat onttrekt zich goeddeels aan de waarneming van de burger. Maar daarmee is het gewest geen gesloten huis. De besluitvorming is altijd in de openbaarheid.

Waarmee het aspect bestuur aan de orde is. Bij het gewest is sprake van een algemeen en een dagelijks bestuur waarvan vormen en werkwijze veel overeenkomst vertonen met een gemeentebestuur.

Het algemeen bestuur bestaat uit de

gewestraad, die 43 leden telt. Anders dan bij een gemeenteraad, die rechtstreeks door de burgers wordt gekozen, wordt de gewestraad samengesteld door de gemeenteraden. Elke raad benoemt een aantal gewestraadsleden dat overeenkomt met een kwart van zijn eigen aantal leden. Overigens een toch wat ingewikkeld werk, want uiteindelijk moet de gewestraad zodanig worden samengesteld dat het resultaat een afspiegeling vormt van de politieke verhoudingen in Gooi en Vechtstreek zoals die bij de gemeenteraadsverkiezingen zijn gebleken. Tenminste de helft van het aantal gewestraadsleden moet gemeenteraadslid zijn. Leden van de gewestraad die geen deel uitmaken van een gemeenteraad noemt men ontkoppelde leden. Maar dat zijn nooit politiek „loslopende” bur-

gers. Ontkoppelde leden behoren voor te komen op een kandidatenlijst voor de gemeenteraadsverkiezingen.

Het dagelijks bestuur van het gewest valt te vergelijken met het gemeentelijke college van burgemeester en wethouders. Momenteel bestaat het d.b. uit drie gedelegeerden en een voorzitter. De gedelegeerden worden uit en door de gewestraad gekozen. Het provinciaal bestuur benoemt de gewestvoorzitter.

Ook het gewest kent een secretaris. De gewestraad benoemt deze functionaris.

Er is dus veel overeenkomst met het bestuur van een gemeente, ook trouwens wat de wijze van vergaderen betreft. Eén belangrijk verschil verdient afzonderlijke aandacht. Het gewest kent een College van Advies en Overleg (C.A.O.). Het wordt gevormd door de leden van de b. en w.'s die in hun gemeente de portefeuille voor gewestzaken beheren. Dat blijken in vrijwel alle gemeenten de burgemeesters te zijn.

Met dit C.A.O. wordt uitdrukking gegeven aan de bijzondere relatie tussen de b. en w.'s en het gewest. Ook het d.b. van het gewest neemt deel aan de beraadslagingen van het college. Het C.A.O. heeft twee taken: het dient de gewestraad en het dagelijks bestuur van advies, o.a. over voorstellen aan de gewestraad. Verder overlegt het over onderwerpen die anderszins aan de orde zijn. Het laatste gebeurt in besloten vergaderingen. De beraadslagingen over adviezen zijn openbaar.

Om met het belangrijkste orgaan, de gewestraad, te eindigen, de 43 leden zijn in de huidige zittingsperiode ('82-'86) over de volgende fracties verdeeld:

VVD	- 16 leden
CDA	- 12 leden
PvdA	- 7 leden
D'66	- 3 leden
Combinatie Belangenpartijen	- 1 lid
PSP/PPR/CPN	- 2 leden
RPF/GPV/SGP	- 1 lid
Progressief Laren	- 1 lid (aangesloten bij D'66)

GELD IS NODIG

Voor niks gaat de zon op. Anders gezegd, ook een samenwerkingsorgaan kost geld.

Al met al zijn het toch nog aanzienlijke bedragen die in de gewestelijke samenwerking omgaan. Bepalen we ons tot de begroting 1984 dan zien we dat voor de regionale ophaalorganisatie (we hebben het dan over het ophalen van vuilnis) een eindbedrag staat van f 11.407.000,-. Voor het gewestelijke stortterrein in Naarden (ook dit heeft betrekking op het afval) staat een bedrag geraamd van bijna één miljoen, om precies te zijn f 967.200,-. Voor de centrale post ambulancevervoer (c.p.a.) komt een eindbedrag voor van f 461.725,-. Het gaat hier in alle drie gevallen om samenwerkingstaken die onder de bestuurlijke verantwoordelijkheid vallen van het gewest, inclusief het financiële aspect.

Maar ook het bestuurlijke en ambtelijke apparaat van het gewest kost geld. Hiervoor staat op de begroting een eindbedrag van f 3.643.000,-. Hoe komt het gewest aan dit geld? Het grootste deel bestaat uit bijdragen van de negen gewestgemeenten. Zij betalen per jaar een tiende per inwoner en dat levert, afgerond, een bedrag op van f 2,28 mln, zijnde 62,5% van het geheel. Belangrijk is de bijdrage van het rijk: f 1,16 mln, ofwel 31,8% van de inkomsten. Verder is over 1984 een bedrag van f 76.000,- onttrokken aan de in afgelopen jaren gekweekte reserve. Dan zijn er nog overige inkomsten tot een bedrag van f 131.000,-, voor het verlenen van administra-

tieve diensten en diensten aan o.a. de regionale vuilnisorganisatie.

Salarissen, sociale lasten, etc. van ambtenaren en dagelijkse bestuurders vormen de grootste uitgavenpost. Het gaat om ruim f 2,8 mln. Met de huisvesting (huur, onderhoud, verlichting, verwarming en schoonmaak gewestkantoor) is ruim f 232.000,- gemeoid.

Ruim f 285.000,- is nodig voor schrijf- en bureaubehoeften, porti en representatie. Tenslotte moet er voor de uitvoering van diverse taken een bedrag van f 306.000,- beschikbaar zijn.

Rijksbijdrage

Weliswaar niet in één klap, maar toch in een straf tempo gaat het rijk zijn financiële steun aan de gewesten beëindigen. Dat is niet uitsluitend een bezuinigingsmaatregel. Het dichtdraaien van de Haagse geldkraan houdt ook verband met de komst van een andere vorm van gemeentelijk samenwerken op basis van de nieuwe Wet Gemeenschappelijke Regelingen, waarop elders in deze publikatie wordt ingegaan. Dit financiële aspect is een punt van grote zorg. Wel komt er een andere vorm van financiële steun voor terug - via de provincie - maar daarover bestaat nog onzekerheid. Vast staat dat de toekomstige steun van hogerhand aanzienlijk minder wordt. Of de gemeenten bereid en in staat zijn meer bij te dragen, is nog maar de vraag. Intussen heeft het gewest zelf al flinke bezuinigingen doorgevoerd.

Ordenen van schaarse ruimte

Ruimtelijke ordening: een bekende term in het wereldje van het openbaar bestuur. Een terrein waarop ook het gewest zich beweegt. Het begrip zegt het al, het gaat om het ordenen van de ruimte; aangeven welke activiteiten en ontwikkelingen in welke gebieden gewenst of onaanvaardbaar zijn. Onontkoombaar in een vol land als het onze. Onmisbaar zeker ook in Gooi en Vechtstreek waar alles op alles gezet moet worden om waardevolle natuur te behouden, kostelijke open ruimte voor aantasting te vrijwaren maar waar toch ook woningbouw zijn plaats moet vinden en diverse vormen van recreatie aan bod dienen te komen.

Ruimtelijke ordening speelt zich op alle bestuurslagen af. Het rijk geeft de grote, nationale beleidslijnen aan. Voor een gebied als Gooi en Vechtstreek ligt het r.o.-beleid verankerd in het streekplan en in gemeentelijke bestemmingsplannen. Het streekplan wordt vastgesteld door provinciale staten. Eens per tien jaar bekijkt de provincie of een streekplan aan herziening toe is. Voor Gooi en Vechtstreek is dat nu weer aan de orde. De provincie werkt aan een herziening van het plan, dat voor de periode 1985-1995 moet gelden. Wat niet betekent dat de gemeenten nu maar rustig moeten afwachten wat het provinciaal bestuur aan ruimtelijk beleid wenst uit te stippelen. Zo is het gelukkig niet. De gemeenten mogen hun zegje zeggen. Het is uiteraard verstandig hierbij zo eensgezind mogelijk een duidelijke visie op de ruimtelijke vraagstukken van de regio aan te dragen.

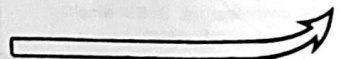
Vorig jaar stelde het gewest een nota ruimtelijke ordening op, in nauwe samenwerking met de gemeenten. Het nut hiervan is tweeledig. De nota is een bouwsteen voor het nieuwe streekplan; de provincie weet hoe de gemeenten erover denken. Door de coördinerende rol van het gewest zijn de wensen van de gemeenten gebundeld en met elkaar in overeenstemming gebracht. Maar de nota dient ook als koersbepaling voor het gemeentelijke beleid.

Hoofdpunten

De gewestelijke nota noemt drie hoofdpunten van beleid:

1. *proberen woon- en werkfuncties van de bebouwde kommen te versterken;*
2. *bescherming van natuur en landschap en van de open gebieden;*
3. *bepaling van het autoverkeer door verbetering van het openbaar vervoer en het stimuleren van het gebruik van dit vervoer.*

Al spreken we van regionaal ruimtelijk orderingsbeleid, het zijn de gemeenten die het moeten uitvoeren. Dit gebeurt in gemeentelijke bestemmingsplannen. Bij de voorbereiding hiervan roepen de gemeenten vaak de assistentie van het gewest in. Voor afgeleide sectoren ligt aan de gemeentelijke beslissingen regionaal beleid ten grondslag. Het gewest dient dan na te gaan of wat een gemeente wil, spoort met de uitgangspunten van het gewestelijke

r.o.-beleid. Het kan hierover ook advies uitbrengen. Een aantal van die gewestelijke uitgangspunten is terug te vinden in zgn. richtlijnen, vastgesteld door de gewestraad. Aan de hand hiervan toetst het gewest gemeentelijke plannen. Zo is het ook nauw betrokken bij de ontwikkeling van de Oostermeeent. Het heeft hierbij een „plannende en sturende” taak, gebaseerd op een overeenkomst met de bouwgemeenten Huizen en Blaricum en op zo'n richtlijn.

Tenslotte gaat het gewest na in welke mate beleid van rijk en provincie voor de regio en voor de gemeenten aanvaardbaar is. Zonodig reageert het op plannen van hogerhand of gaat op pad om bij rijk en provincie een gezamenlijk - bovengemeentelijk - belang te behartigen. Of zorgt het namens de gemeenten voor een goede uitvoering van een bestuursovereenkomst met andere overheden. Dit laatste is aan de orde bij het beleid van de overloop naar Almere.

Gooi en Vechtstreek geen verkeersplein

Behoud van natuur en landschap, zorg voor het milieu in het algemeen, maken stoppen en uitstappen bij de bestuurlijke halte „verkeer en vervoer” noodzakelijk. Verkeer en vervoer vormen dan ook een taak voor het gewest.

De uitvoering hiervan is gebaseerd op een beleidsnota, waarin men de volgende uitgangspunten kan lezen:

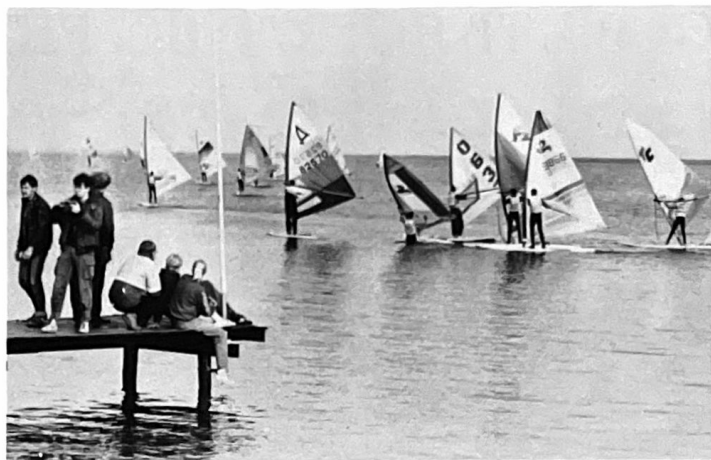
- beperking van het autoverkeer;
- bevorderen van milieu-vriendelijke vervoerswijzen, zoals het openbaar vervoer;
- bevorderen van een wijze van inrichten van de ruimte, die voorkomt dat de mensen zich over een relatief grote afstand verplaatsen. Duidelijker gezegd: waar mogelijk nieuwe woon-, werk- en recreatievoorzieningen nabij of in al bestaande bebouwing realiseren.

Punten van beleid, die beslist niet voortkomen uit een zucht tot „autootje pesten”. Zeker de regio Gooi en Vechtstreek is een sprekend voorbeeld hoe verkeersvoorzieningen natuur, landschap en milieu aantasten. De centrale ligging van het gebied bergt het gevaar in zich van het ontstaan van een verkeerspleinfunctie. In zekere zin is

hiervan al sprake. Steeds meer nieuwe wegen, steeds bredere wegen, het kan niet! Gooi en Vechtstreek mogen geen lawaaiig verkeersplein worden.

Op basis van de nota en na inventarisatie van de verkeers- en vervoersknelpunten in de gewestgemeenten, is een beleidsprogramma opgesteld voor de periode 1984-1986. Daarin krijgt de zorg voor goed openbaar vervoer veel aandacht. Als uitvloeisel daarvan treedt het gewest als coördinator van de gemeentelijke belangen op in de inspraakprocedure bij de dienstregeling van ons streekvervoer. Uit dien hoofde is het ook nauw betrokken bij een studie van de vervoersmaatschappijen naar de kwaliteit van het buslijnnennet.

Er wordt echter niet uitsluitend in termen van gemotoriseerd verkeer gedacht. Op z'n tijd gaat het gewest ook op de pedalen. Zo vervulde het een „koppositie” bij de totstandkoming van het inmiddels door de gemeenten aanvaarde regionale fietspadenplan. Immers, goede fietspaden bevorderen het gebruik van de fiets. Gezond voor de gebruiker, goed ook voor het milieu.

Surfen in Muiden: vorm van openluchtrecreatie die om nieuwe voorzieningen vraagt.

Vrije tijd in eigen regio

Maar weinig gebieden in ons land beschikken over zoveel recreatiemogelijkheden in de open lucht als de regio Gooi en Vechtstreek. De wandelaar, de fietser, de watersporter, de natuurliefhebber, ze kunnen allen ruimschoots aan hun trekken komen. Dank zij de aanwezigheid van veel groen en water, van een rijkgeschakeerde natuur en gevarieerd landschap.

Maar daarin schuilt tevens een bedreiging voor natuur en landschap. Een en al te uitbundige groei van de recreatie, een ongelimiteerde toegankelijkheid van gebieden zouden funest zijn voor het milieu. En daarmee voor de recreatie zelf. Hier ligt een taak van overheidszorg. In de allereerste plaats voor de gemeenten. Maar gemeenten zijn gebonden aan grenzen. De recreant juist niet. Geen fietser die halt houdt en terugkeert bij een gemeentegrens. De bosliefhebber uit de Vechtstreek zoekt zijn vertier in het Gooi en een Gooier weet ook het mooie polderland van de Vechtstreek op zijn waarde te schatten. Dit gegeven alleen al maakt dat de gemeenten haar taak niet zonder samenwerking naar behoren kunnen vervullen. Het is het gewest dat het samendoen bundelt en werkbaar maakt in beleid.

Beleid, dat ook gericht is op het veilig stellen van uiteenlopende vormen van openluchtrecreatie. Ervoor zorgen dat de fietser, de wandelaar, de natuurliefhebber, de watersporter ook in de toekomst aan hun trekken kunnen komen en kunnen blijven genieten van wat natuur en landschap bieden.

Plannen maken

Maken van plannen is een belangrijk onderdeel van het werk dat het gewest voor de openluchtrecreatie doet. Zo kwam er in 1974 een basisplan voor het Gooi gereed. In 1980 volgde het basisplan voor de

Vechtstreek. De term zegt het al, het zijn plannen die een basis moeten bieden voor het opzetten van onderdelen van beleid, voor deelplannen.

Voorbeeld hiervan is het regionaal fietspadenplan, dat in 1983 gereed kwam en aangeeft waar en wanneer nieuwe fietsverbindingen gewent zijn. Een eind gevorderd is een deelplan voor de Spiegel- en Blijkpolderplas (bij Nederhorst den Berg). Allerlei vormen van recreatie zoals wandelen, fietsen, varen, surfen, zwemmen en vissen komen daarin aan bod.

Niet onmogelijk dat er een surfloktie komt bij het zuidwestelijke voorland van de Hollandse Brug. Vooral omdat het zich stormachtig ontwikkelde plankzeilen schadelijke milieu-effecten kent.

Zorg voor natuur en landschap is niet mogelijk zonder dat hiervoor voorbereidend en oriënterend onderzoek wordt verricht. Dat gebeurt bij het gewest. Zo zijn er milieukundige onderzoeken uitgevoerd voor zowel het Gooi als voor de Vechtstreek. Advisering en informatie richting gemeenten en individuele burgers gebeurt desgewenst ook.

Dan levert het gewest een bijdrage aan het opstellen van beheers(advisie)plannen. Dat is onlangs gedaan voor de Gooise Noordflank, een uiterst waardevol stukje Gooi. Het rapport biedt de verschillende eigenaren een schat aan informatie en is daarmee een nuttige richtsnoer om te komen tot een verantwoord beheer van dit unieke gebied. Het was overigens voor de eerste keer dat in Nederland natuur, recreatie en landbouw in relatie tot elkaar in één rapport zijn beschreven.

Verder heeft het gewest een inbreng in de Stichting Gooisch Natuurreservaat. Bij dit werk staat de instandhouding van het Goois natuurschoon centraal.

Gewest- en gemeentebestuurders op excursie in de natuur

GEWEST BOUWT BELEID

De woningbouw in Gooi en Vechtstreek is een gezamenlijke krachtsinspanning van gewest en gemeenten. Dat moet wel omdat de beschikbare ruimte voor bouwen beperkt is. We willen immers de versterking van natuur en landschap zoveel mogelijk tegenhouden. Toch moet er gebouwd worden. Dat vereist beleid en overleg.

Het gewest zelf treedt niet op als bouwheer. Het zorgt voor een stevige onderbouw in de vorm van een gemeenschappelijk beleid. Dit is gericht op het bieden van huisvesting aan mensen die hierover nog niet beschikken. Wat in de praktijk neerkomt op het bouwen van huizen waaraan echt behoefte is. Om die reden voert het gewest woningmarktonderzoeken uit, een belangrijk instrument om er achter te komen aan welke woningtypen en in

welke omvang de grootste behoefte bestaat. Het behoeftepatroon blijkt zich nogal eens te wijzigen als gevolg van allerlei maatschappelijke ontwikkelingen. Zonder een woningmarktonderzoek zou het huisvestingsbeleid natte-vingerwerk worden.

Op basis van de resultaten van het woningmarktonderzoek wordt een gewestelijk bouwprogramma opgesteld. Voor de uitvoering hiervan vragen de gewestgemeenten samen bij het rijk om financiële steun. Steun, die zijn vertaling vindt in het toewijzen van bouwcontingenten door het rijk. Gewest en gemeenten stellen in gezamenlijk overleg een „sleutel” vast voor de verdeling van deze contingenten over de gemeenten. Hierbij kan worden afgesproken dat de ene gewestgemeente bouwt ten behoeve van een andere

die geen bouwgrond heeft. Zo'n afspraak kan een tijdelijk karakter hebben, maar is soms ook permanent. Het verklaart waarom woningzoekenden van de ene gemeente ergens anders een woning krijgen toegewezen. Centraal staat dat de huizen terecht komen bij de juiste kandidaten. Een vanzelfsprekend uitgangspunt. Bij de uitwerking ervan moet dan ook voorkomen worden dat de gemeenten onderling afwijkende toewijzingsnormen hanteren. Vandaar dat er al geruime tijd gewerkt wordt aan uniformering van de normen. Dit alles met het doel een qua grootte en prijs zo doelmatig mogelijke bezetting van het huis. Vermijden dus dat grote woningen naar kleine gezinnen gaan, dat minder draagkrachtigen dure huizen krijgen en dat urgente kandidaten laat aan bod komen.

Wat dit laatste betreft, ook de maatstaven die de urgentie bepalen gaat men zoveel mogelijk op één lijn brengen. Dit hele stelsel van normen en criteria is neergelegd in gewestelijke woonruimteregelen die momenteel worden herzien.

In het volkshuisvestingsbeleid van Gooi en Vechtstreek vormt Almere een afzonderlijk hoofdstuk. Immers deze nieuwe gemeente in de Flevo-polder is mede bestemd om een deel van de woningbehoefte in onze regio op te vangen. Tot 1990 is de behoefte op 1000 woningen per jaar geraamd. In Almere zijn voorlopig voor het gewest 350 woningen per jaar beschikbaar. Almere is dus belangrijk voor de regio. Tussen deze gemeente en het gewest bestaat een afspraak over de inschrijving van kandidaten.

STRIJD TEGEN VERVUILING

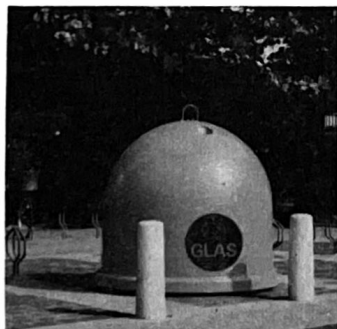
Bijna dagelijks lezen en horen we over bodemverontreiniging, gifbelten en vervuiling van drinkwater. Afvalstoffen zijn een gigantisch probleem geworden. Ook op dit gebied zijn doeltreffende oplossingen niet mogelijk zonder samenwerking tussen gemeenten.

Tegen deze achtergrond is het besluit te verklaren dat de negen gewestgemeenten enkele jaren geleden namen om het ophalen, afvoeren en verwerken van vuilnis regionaal te organiseren. Behalve deze negen zijn ook de gemeenten Loosdrecht en Nigtevecht erbij betrokken. Samenwerken betekent veel efficiënter werken en flink besparen op de steeds stijgende kosten van deze noodzakelijke gemeentelijke dienstverlening.

In de regionale organisatie heeft het gewest de bestuurlijke verantwoordelijkheid. Het stippelt met de gemeenten het beleid uit en beheert de financiën. De gemeenten zorgen voor de uitvoering. Vier gemeenten - Bussum, Hilversum, Huizen en Weesp - halen het vuilnis in alle elf gemeenten op en brengen het naar het overlaadstation Crailoo, waar Hilversum voor afvoer per trein naar de VAM in Wijster zorgdraagt. Overigens, niet alle afval gaat hierheen. Vandaar de aanwezigheid van een gewestelijk stortterrein (voor het grof afval) in Naarden. Het beheer hierover ligt bij de gemeente Naarden.

Een klemmend probleem is dat ook de regio Gooi en Vechtstreek haar afvalstroom moet verminderen. Ons milieu wordt te zwaar belast en kan de groeiende afvalberg niet meer aan. De vuilafvoer naar de VAM in

Wijster moet dan ook beperkt worden. We weten bovendien dat we zuiniger moeten omgaan met grondstoffen en energie. Om al die redenen moeten we toe naar minder afval en naar hergebruik van grondstoffen en materialen. Het laatste kan alleen wanneer afvalstoffen naar soort gescheiden worden: metaal bij metaal, plastic bij plastic,

De glasbol: vertrouwde verschijning in de gewestgemeenten

glas bij glas, etc. Scheiden kan het best gebeuren in de huishoudens. Het bijkomende voordeel ervan is besparing op de kosten van transport naar Wijster en van verwerking aldaar van het afval. Alles wat na scheiding hergebruikt kan worden hoeft niet meegenomen te worden. En dat is mooi meegenomen voor de burger, die uiteindelijk voor die steeds maar stijgende kosten opdraait.

Scheiden - hergebruiken

Het zal dus duidelijk zijn dat in het milieubeleid van het gewest scheiding en hergebruik van afval een belangrijke plaats innemen. In veel straten is dit beleid zichtbaar in de vorm van de glasbakken, waarvan er

117 in de regio staan. Maar ook het overlaadstation in Huizen geeft gestalte aan het gewestelijke beleid. Burgers kunnen hier grofvuil afleveren, waarna het wordt gescheiden en zo mogelijk voor hergebruik gereed gemaakt. De ervaringen in Huizen zijn erg gunstig. Het overlaadstation blijkt een belangrijke bijdrage te leveren aan de vermindering van de afvalstroom en het streven is erop gericht meer overlaadstations in de regio in te richten.

In 1983 is op het stortterrein in Naarden begonnen met het composteren van plantaardig afval. Het gaat om een proef. Gemeentelijke plantsoendienst, hoveniersbedrijven en het Huizer overlaadstation voeren dit afval aan. Ook hier is weer de achterliggende gedachte: alles wat gecomposteerd kan worden, hoeft niet naar de VAM in Wijster. Minder vuilnis, minder kosten en het proces levert een nuttig produkt op: compost. Door middel van uitgebreide voorlichting probeert het gewest om dezelfde redenen het composteren bij particulieren te bevorderen.

Een ander hoofdstuk vormen de chemicaliën. Voor een niet onbelangrijk deel zijn ze afkomstig uit onze huishoudingen. Verf, verdunners, ontvetters, bestrijdingsmiddelen, olie, kwikbatterijen, wie gebruikt ze niet? Dumpen in de vuilniszak of het riool kan niet meer. We kennen onderhand de schadelijke gevolgen ervan voor het milieu en dus voor de mens. Daarom wordt er bij het gewest gewerkt aan een inzamelingsstelsel voor chemische afvalstoffen.

Grondwater

Sinds jaar en dag levert de Gooise bodem probleemloos voortreffelijk drinkwater. Voor de Vechtstreek ligt dit wat anders. Hier wordt de kwaliteit van het oppervlaktewater in belangrijke mate bepaald door het vanuit het Gooi stromende kwelwater. Helaas, in meer dan één opzicht is de hele grondwatersituatie niet zo probleemloos meer. De kwaliteit wordt meer en meer bedreigd door de verontreiniging met chemisch afval. De hoeveelheid is bovendien beperkt en sterk afhankelijk van de regenval. Goed beheer van het grondwater is van levensbelang. Niet alleen voor de tweehonderdduizend bewoners van Gooi en Vechtstreek, ook voor dieren en planten. Het grondwaterprobleem kent vele facetten, niet zelden tegenstrijdig met elkaar. Het gewest treedt hierbij ook weer coördinerend op, wat gebeurt in een gewestelijke gespreksgroep. Het beleid is gericht op vermindering van het grondwatergebruik en sanering van stortplaatsen met chemisch afval. Hiervoor zijn onder meer onderzoeken naar bodem, grondwaterstromen en watervoorzieningen op gang gebracht.

Stortplaatsen met chemisch afval zijn helaas ook in Gooi en Vechtstreek te vinden. Op tal van plaatsen doet zich ernstige bodemverontreiniging voor vanuit die stortplaatsen. Het betekent een bedreiging voor de volksgezondheid, de natuurgebieden en voor ons drinkwater. Bodemsanering en het voorkomen van verdergaande verontreiniging hebben dan ook hoge prioriteit in het gewestelijke beleid.

Ook aandacht voor gezondheid

In het altijd wat schrikbaar ogende beeld van de met loeiende sirene voorbij razende ambulance, ontmoet de burger een stukje gewest-werk. Het gewest als uitvoerder van een zogeheten doe-taak.

De regio Gooi en Vechtstreek kent een Centrale Post Ambulancevervoer, afgekort c.p.a. Deze is enkele jaren geleden bij de Wet Ambulancevervoer ingesteld. Het bestuur hiervan berust bij het gewest.

Het heeft daarmee de zorg voor de coördinatie van de hulpverlening per ambulance. Met de nadruk op het begrip coördinatie, omdat het vervoer zelf door twee organisaties wordt gedaan: de GG en GD van de gemeente Hilversum en een particulier bedrijf. Met die twee is een afspraak gemaakt over de verdeling van het aantal te maken ritten waarvoor de c.p.a. een opdracht geeft. De ambulancewagens zijn op twee (uitruk)punten gestationeerd, in Hilversum (op de Beresteinseweg, waar tevens de meldkamer van de c.p.a. is ondergebracht), en in Naarden (op de Amersfoortsestraatweg).

Bij het vervoer van zieken en gewonden is snel handelen vaak geboden. Het is dus van groot belang dat een melding binnen de kortst mogelijke tijd bij de c.p.a. terecht komt en de meldkamer concreet wordt geïnformeerd over de aard van ziekte of verwonding. De meldkamer gaat na welke ambulancewagen het snelst hulp kan bieden; de bemanning van de auto krijgt via communicatie-apparatuur instructies en ook het ziekenhuis wordt op de hoogte gebracht, zodat hier al maatregelen genomen kunnen worden voordat patiënt of slachtoffer is gearriveerd.

Is het ambulancevervoer een praktisch gerichte taak, er zijn voor het gewest op het terrein van de gezondheidszorg ook beleidszaken te behartigen. Zij vloeien voort uit de Wet Voorzieningen Gezondheidszorg, waarvan de rijksoverheid verwacht dat een deel binnenkort wordt ingevoerd. Het heeft vooral betrekking op de sector van de eerste-lijnszorg. Waaronder we verstaan het werk van de huisarts, tandarts, apotheker, fysiotherapeut, kraamhulp, kruiswerk en logopedie. De basis-gezondheidszorg wordt ook een werkt terrein voor intergemeentelijke aanpak, c.q. het gewest. Met deze zorg wordt bedoeld het verkrijgen van inzicht in gezondheidssituaties van de bevolking, het bestrijden van infectieziekten, verrichten van sanitaire controles, enz. De gemeenten zullen plannen moeten maken voor de eerste-lijnsvoorzieningen en behoren straks gezamenlijk de basis-gezondheidszorg zelf uit te voeren. Het ligt in de verwachting dat daarmee weer een stukje intergemeentelijke samenwerking van de grond zal komen. De taak van het gewest is in ieder geval nu al het stimuleren en coördineren van het invoeringsproces en, in een later stadium, het inhoud geven aan de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de gemeenten voor de gezondheidszorg. Maar hieraan vooraf zal moeten gaan het opstellen van een totaal-visie op de gezondheidszorg in de regio. Aan de hand hiervan kunnen de verantwoordelijke overheden (rijk, provincie, gemeenten), instellingen en particuliere personen in de toekomst hun taken uitvoeren.

Bedrijfsverzamelgebouw in Hilversum: goedkope huisvesting voor startende ondernemers.

Nieuwe benauwenis. werk!

Jarenlang heeft de regio Gooi en Vechtstreek zich nauwelijks zorgen hoeven maken over haar economie. De welstand was er relatief hoog, van de werkloosheid had niemand slapeloze nachten. Bestuurders hadden wel andere problemen: hoe natuur en landschap te bewaren en de woningbouw op peil te brengen. Met name het Gooi kon zich de weelde veroorloven van een industrievoorziening bedoeld om industriële uitbreiding strak aan de teugel te houden. Het had echter wel tot gevolg dat bedrijven die ruimtelijk in de knel kwamen en geen mogelijkheden hadden voor noodzakelijke uitbreiding, het voor gezien hielden en naar elders verhuisden. Zeker toen pal naast de deur, in de kersverse Zuidelijke IJsselmeerpolders, plenty bedrijfsterrain tegen doorgaans aantrekkelijke voorwaarden werd aangeboden. Niet zonder voldoening zag men de overloop naar vooral Almere op gang komen. Lucht voor de benauwde veste!

Maar de nieuwe benauwenis van de jaren tachtig is een danig aangetast sociaal-economisch klimaat. Veel ontruimde bedrijfsterreinen van vertrokken ondernemingen kregen een andere bestemming, vooral ten gerieve van de woningbouw. Werden „wegbestemd”, zoals dat heet. De alom om zich heen grijpende economische recessie liet ook Gooi en Vechtstreek niet onberoerd. Gevolg hiervan, bedrijfssluitingen, lege fabrieken en werkplaatsen waarvan de grond ook in een aantal gevallen ten prooi viel aan het proces van „wegbestemmen”.

In een gebied waar de ruimtelijke mogelijkheden voor industriële bedrijvigheid toch al zeer beperkt zijn, betekent het verlies van bedrijfsterreinen dat daar geen nieuwe werkgelegenheid gevestigd kan worden. Er is berekend dat één hectare bedrijfsgrond die verloren gaat, neerkomt op het teloorgaan van 100 à 170 arbeidsplaatsen! De tijd van de krappe arbeidsmarkt en van lage werkloosheidscijfers is voorbij. In de periode 1978-1983 is het aantal

werklozen in Gooi en Vechtstreek vertienvoudigd. De werkgelegenheid is daarmee ook in dit gebied een zorgelijke zaak geworden.

Eind jaren zeventig kwam een discussie op gang over de vraag hoe de ongecontroleerde overloop van bedrijven naar vooral Almere beter beheersbaar is te maken. Hiervoor werd de O.o.b. ingesteld: Overlegstructuur overheid/bedrijfsleven. Dit orgaan tracht binnen de regio oplossingen te bieden voor knelpunten bij de huisvesting van bedrijven en personeelsleden.

Bereidheid

Er zijn echter meer ingrepen nodig om richting te kunnen geven aan het algemene doel: verbetering van de werkgelegenheid. Zo zijn gewest, gemeenten, arbeidsbureau, provincie en Kamer van Koophandel bezig met het opzetten van een bedrijven- en instellingenregister. Dit moet de regionale arbeidsmarkt overzichtelijker en beter peilbaar maken. Want die markt is allerminst evenwichtig en behoeft aanpassing. Werkloosheid kent een schrijnend sociaal aspect. Hieraan moet de lokale overheid ook aandacht schenken. Het gebeurt al binnen de Regionale Commissie Werkgelegenheid (R.C.W.), die werkgelegenheidsprojecten toetst waaraan mensen kunnen deelnemen met behoud van hun uitkering. Ze opereert niet zonder succes.

De vraag of er voor Gooi en Vechtstreek een doeltreffend regionaal sociaal-economisch beleid is op te zetten, hangt nauw samen met de bereidheid van gemeentebestuurders, de politiek dus, of zij bereid zijn bepaalde verantwoordelijkheden samen te dragen. Bundeling van bestuurskracht is ook hier niet zonder perspectief. Immers de centrale ligging, de nabijheid van Amsterdam en Schiphol, het woon- en leefklimaat, dit alles maakt onze regio tot een aantrekkelijk gebied voor de vestiging van activiteiten die de werkgelegenheid kunnen bevorderen.

Overlaadstation in Huizen: scheiden aan de bron.

WERKEN AAN DE TOEKOMST

De toekomst is vandaag begonnen, wordt weleens gezegd. Een wat filosofische ontboezeming die ook op het gewest van toepassing is. In het gewestelijke huis wordt intensief gewerkt aan een nieuwe toekomst, waarvan overigens alleen nog maar enkele hoofdcontouren zichtbaar zijn.

Elders in dit blad heeft u kunnen lezen dat het gewest een samenwerkingsorgaan van de gemeenten is en dat iedere samenwerking tussen gemeenten verankerd ligt in een zogeheten gemeenschappelijke regeling, op haar beurt weer gebaseerd op een wet, de Wet Gemeenschappelijke Regelingen, kortweg W.G.R. Deze uit 1950 stammende wet wordt 1985 door een nieuwe W.G.R. vervangen. En dat zal voor het gewest vergaande consequenties hebben, die nu al nopen tot een proces van diepgaande heroriëntatie.

Met de nieuwe wet beoogt de regering de banden strakker aan te halen tussen de intergemeentelijke samenwerkingsorganen (zoals het gewest Gooi en Vechtstreek) en de gemeenten. Ze wil voorkomen dat samenwerkingsorganen zich zullen ontwikkelen tot een aparte bestuurslaag tussen provincie en gemeenten in. Samenwerking is best en ook noodzakelijk, maar dan op het niveau van de gemeenten. Anders gezegd, een gewest behoort een samenwerkingsinstrument te zijn van en voor de gemeenten. Om dit te onderstrepen zullen straks alleen nog maar gemeenteraadsleden lid mogen zijn van de gewestraad. De nieuwe wet dwingt echter ook tot een grondig bekijken van de bestuurlijke organisatie en van de taken van het gewest: wat kan blijven, wat moet geschrapt, wat veranderen?

Vragen, die vooral toegespitst zijn

op het toekomstige takenpakket. Dat komt omdat volgens de nieuwe wet gestreefd moet worden naar bundeling en integratie van alle gemeenschappelijke regelingen - de samenwerking tussen de gemeenten - per regio. Alleen al in de regio Gooi en Vechtstreek bestaan bijna tachtig regelingen. Die zullen de revue passeren om na te gaan welke voor bundeling en integratie in aanmerking komen: doen per regeling steeds dezelfde gemeenten mee en welke regelingen kunnen gecombineerd worden? Daarbij wordt er natuurlijk ook naar gekeken of de gemeenten samenwerking op een bepaald terrein nog nuttig vinden. Achterliggende vragen hierbij zijn dan weer: wat is efficiënter, wat is het bestuurlijke en financiële rendement? Waarbij het dan weer afwachten is welke inhoud de afzonderlijke gemeenten aan het begrip rendement geven. Bestuurlijke visie

en ook financiële mogelijkheden spreken uiteraard een danig woordje mee. Kortom, er liggen nogal wat hete hangijzers voor de structuurcommissie. Aan deze afzonderlijke commissie, bestaande uit vertegenwoordigers van gemeenten en gewest, is de taak opgedragen de weg te banen voor een gewest-nieuwe-stijl dat kan functioneren zoals de nieuwe W.G.R. dat wil. In de loop van 1985 zal ze hiervoor aanbevelingen moeten doen. De uiteindelijke besluitvorming vindt plaats in de gemeenteraden en de gewestraad.

Hoe vaag het toekomstbeeld op dit moment nog mag zijn, daarin zijn al wel de contouren te ontwaren van het huidige raadhuys van Huizen. Dit wordt in 1986, als Huizen zijn nieuw gemeentehuis heeft betrokken, het onderkomen voor de ambtelijke en bestuurlijke staf van het gewest.

Samenstelling Gewestraadsleden

V.V.D. - gekoppeld:

mw. L. Anema-Kooper
Bussumerweg 24
1261 CA Blaricum
tel. 02153-87133

Hr. G.H. van Erkelens
Vondellaan 10
1401 RZ Bussum tel. 02159-12498

Hr. J.J. Gieskens
Van der Lindenlaan 107
1217 PJ Hilversum tel. 035-233131

Hr. J.E.J. Hemmes
Zeverijnplantsoen 7
1216 CX Hilversum
tel. 035-232882

Hr. J.H. Frijlink
C. Francklaan 10
1272 EL Huizen tel. 02152-58481

Hr. C.Th. le Comte
Naarderstraat 182
1272 NN Huizen tel. 02152-52288

Mw. C.H. Jakobs-Keulemans
Van Wulfenlaan 19
1251 CV Laren tel. 02153-15333

Hr. R.J.W. Beuker
Jan Hamdorfflaan 26
1251 NM Laren tel. 02153-10950

Hr. C.G. Scheltema
Turfpootstraat 39
1411 EE Naarden tel. 02159-43610

Hr. A.H. van Loon
Mahlerlaan 12
1411 HW Naarden
tel. 02159-45175

Hr. F. Tielrooij
Willemslaan 1
1399 GK Muiderberg
tel. 02942-1217

Hr. W.E. Renkema
Uiterdijksehof 48
1394 JN Nederhorst den Berg
tel. 02945-1744

Hr. C. van der Poel
Mr. J.C. Bührmannlaan 88
1381 GN Weesp tel. 02940-10674

V.V.D. - ontkoppeld:

Hr. J.H.J. Zegering Hadders
Vosmaerlaan 16
1401 CA Bussum tel. 02159-31765

Hr. J.R. Bruinse
Pieter de Hooghlaan 19
1213 BN Hilversum tel. 035-10691

Hr. T.H. van Zijl
Graaf Willem de Oudelaan 70
1412 AW Naarden
tel. 02159-43931

C.D.A. - gekoppeld:

Hr. C. Plokhooij
Cath. van Renneslaan 24
1403 ES Bussum tel. 02159-18064

Mw. M.H.A. Smeele-de Kok
Jacob Obrechtlaan 12
1401 CG Bussum tel. 02159-18776

Hr. N.J. Schiltmans
J.H. Meijerstraat 55
1214 NH Hilversum tel. 035-16321

Hr. H.J. Walch
Van Wassenlaan 26
1215 PB Hilversum tel. 035-47007

Hr. G.M. Ruiters
Googweg 14
1399 ER Muiderberg
tel. 02942-1220

Hr. K. Vroegindewij
Machineweg 48
1394 AW Nederhorst den Berg
tel. 02945-1522

Hr. P.H. Moorlag
C. van Drosthagenstraat 8
1382 BP Weesp tel. 02940-14768

Hr. H. Rebel
Van Hogendorplaan 6
1272 GG Huizen tel. 02152-53869

Hr. H.J. Meijers
Weideweg 10
1276 AC Huizen tel. 02152-53662

C.D.A. - ontkoppeld:

Hr. R.H. Polman
De Maten 32
1261 SB Blaricum
tel. 02153-57585

Hr. W.B. Jongma
Co Bremanlaan 25
1251 HT Laren tel. 02153-12008

Hr. O. Postma
Rijksweg 19
1411 GD Naarden
tel. 02159-45262

P.v.d.A. - gekoppeld:

Mw. I.G.G. de Lange
Graaf Wichmanlaan 1
1405 GV Bussum tel. 02159-30100

Hr. B. Buddingh'
Hilvertsweg 289
1214 JG Hilversum tel. 035-44942

P.v.d.A. - ontkoppeld:

Mw. N. Biersteker-Vonk
Alexanderlaan 44
1213 XT Hilversum
tel. 035-855294

Hr. W. Karseboom
Omroepaan 45
1276 EV Huizen tel. 02152-51114

Hr. P.C. Goosen
Paulus Potterstraat 17
1394 EZ Nederhorst den Berg
tel. 02945-3389

Hr. R.H. Bruin
Mr. J.C. Bührmannlaan 36
1381 GM Weesp tel. 02940-16048

Hr. J.C.L. van Roon
De Lelie 11
1398 CS Muiden tel. 02942-3507

D'66 - gekoppeld:

D'66 - ontkoppeld:
Mw. A.H. Holties
Eemnesserweg 24
1261 HG Blaricum
tel. 02153-86850

Hr. J. Kwantes
Schuttersweg 20
1217 PZ Hilversum tel. 035-15907

Hr. P.P. Brandt
Mr. J.C. Bührmannlaan 30
1381 GM Weesp tel. 02940-14982

Combinatie belangenpartij (Blaricum Oké, Blaricum belang, Dorps-Belang Laren)

Gekoppeld:
Hr. N.H.J. Rokebrand
Klaphek 3
1261 XM Blaricum
tel. 02153-86366

P.S.P. (/P.P.R. /C.P.N.)

Ontkoppeld:
Hr. J.G. Cramer
Bijlstraat 93
1402 PK Bussum tel. 02159-13835

R.P.F./G.P.V./S.G.P.

Ontkoppeld:
Hr. A. Roetman
Piet Heinstraat 4a
1271 SJ Huizen tel. 02152-52024

Progressief Laren (aangesloten bij de fractie van D'66)

Ontkoppeld:
Hr. Th.A.G. Vermeulen
Henri Polakweg 12
1251 PH Laren tel. 02153-12011

Waarnemers van de gemeente 's-Graveland

Hr. D.H. 't Hoën
Oude Meentweg 2
1243 JD 's-Graveland

Hr. R.H. Lichthart
Willem Pauwstraat 12
1421 BZ Kortenhoeft
tel. 035-60799

Redactie: Chr. van Twisk
Foto's Stevens